

LUNDS
UNIVERSITET

**“I Got Too Much Fashion Sense For One Gender”:
En kvalitativ diskursanalys om dragqueens presentation av
femininitet i modefotografi.**

Av: Ebbe Jonsson

Avdelningen för modevetenskap

Institutionen för kulturvetenskaper

Lunds Universitet

MODK63, 15 HP, Examensarbete för kandidatexamen, vt 2016

Handledare: Philip Warkander

Uppsatstitel: "I Got Too Much Fashion Sense For One Gender":
En kvalitativ diskursanalys om dragqueens presentation av femininitet i modefotografier.

Författare: Ebbe Jonsson

Avdelningen för modevetenskap

Institutionen för kulturvetenskaper, Lunds Universitet.

Handledare: Philip Warkander

Nivå: Kandidatkurs

Framlagd: VT 2016

Abstract

This bachelor thesis, "“I Got Too Much Fashion Sense For One Gender” - A Qualitative Discourse Analysis of Drag Queens Presentation of Femininity in Fashion Photographs", studies fashion photographs where drag queens are participating as models. It was aimed to explore how their function in the fashion context can be seen. Three cases from 2016, all from a North American context are used for the study. "Caged Heat" from Interview Magazine no. 3, 2016 where Violet Chachki can be seen as one of the models. "Walk in the Wild Side" from ODDA Magazine March 2016 edition where Pearl participate as a model. The final case, Marc Jacobs spring/summer 2016 with Milk as one of the models. The focus of the study was to explore how drag queens as models embodied gender in fashion photographs. The analysis was based on discourse analysis and completed with theories of gender, heteronormative stereotypes and dramaturgical interpretations of identities.

The study shows that drag queens approach to gender is different from the traditional model profession where femininity is displayed by women, not men. Drag-models, on the other hand, use gender as a performative act where they apply gender qualities in a different way. They show that a man can embody femininity in a credible way, and through that it becomes clear that the gender system is a social construction. This means that they can clarify flaws in the traditional view of gender in a close link to sex in a two-tier system. Further, this may give drag queens who models a subversive function when they appear in a fashion context and change the way of seeing gender in the model industry.

Key words: drag queen, drag-model, fashion model, gender, femininity, fashion discourse.

Nyckelord: dragqueen, drag-modell, modell, genus, femininitet, mode diskurs.

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	1
2. Bakgrund.....	2
3. Syfte och frågeställningar.....	3
4. Material och avgränsningar.....	3
5. Forskningsfält.....	5
5.1. Modellers framställning av genus.....	5
5.2. Dragqueens förhållningssätt till genus.....	6
6. Teori och metod.....	8
6.1 Teoretiskt ramverk.....	8
6.1.1 Personliga fasader och identitet.....	8
6.1.2 Genus som social konstruktion.....	9
6.1.3 Heteronormativitet och stereotyper.....	9
6.1.4 Diskursteori och identitet.....	10
6.2 Metodval.....	11
6.2.1 Bilder som analysmaterial.....	12
6.2.2 Metodkritik.....	13
7. Analys.....	14
7.1 Analysdisposition.....	14
7.2 Drag-modellers framställning av genus.....	14
7.2.1 Imitationen av biologisk kvinnlighet.....	14
7.2.2 Femininitet som rekvisita.....	16
7.2.3 Framställning av identitet.....	19
7.3 Dragqueens förhållningssätt till heteronormativitet.....	21
7.3.1 Gruppidentifikation utifrån stereotyper.....	21
7.3.2 Förhållningssätt till hetero- och homonormativitet.....	23
7.4 Dragqueens påverkan på synen om genus i mode.....	26
7.4.1 Camp som estetik.....	26
7.4.2 Drag-modellers yrkesroll.....	27
8. Diskussion och slutsats.....	32
8.1 Hur kan dragqueens genus förstås utifrån gestaltande av femininitet i fotoserierna ”Caged Heat”, ”Walk in the Wild Side” och ”Marc Jacobs America”?.....	32
8.2 Hur kan dragqueens förhållningssätt till femininitet ses utifrån en heteronormativ syn på genus genom fotoserierna?.....	33
8.3 Vilken yrkesmässig roll ges dragqueens som modeller i bilderna och vilken funktion får de för sammanhangen de medverkar i?.....	37
8.4 Slutsats.....	39
Källförteckning.....	41
Tryckta källor:.....	41
Otryckta källor:.....	41
Digitala källor:.....	41
Bildförteckning.....	43
1. Klein, Steven, ”Caged Heat”, 2016, fotografier, Interwiev Magazine no 3/2016.....	43
2. Kinya, ”Walk in the Wild Side”, 2016, fotografier, ODDA Magazine March 2016.	46
3. Sims, David, 2016, ”Marc Jacobs Spring/Summer 2016 Advertising Campaign”, fotografier.	50
4. Vanderperre, Willy, ”Pearl, Venus as a Boy, 2015, Dazed Magazine Autumn/Winter Edition 2015.....	51

1. Inledning

Med en blond peruk som för tankarna till Marilyn Monroes ikoniska frisyra, svart utdragen eyeliner som påminner om Amy Winehouse karaktäristiska sminkning, piercing i näsan och endast iklädd en scarf från Louis Vuitton och ett halsband syns Pearl, artistnamn för Matthew James, på omslaget av *Dazed Magazine autumn/winter 2015*. Omslagsbilden går i ljusa toner som matchar Pearls bleka hud. Överst står tidningens namn i rosa och under lyder orden ”Pearl, Venus as a boy” (bild 4.1 i bildförteckningen). I tidningen finns fler bilder på Pearl, där ibland två satta bredvid varandra på ett intressant sätt. Den ena förställer Pearl/James i drag och den andra ur drag (se bild 4.2). De bilderna visar upp tydliga kontraster i James användning av genus på olika sätt. På ena bilden presenterar hen sig som feminin och kvinnlig, på den andra som mer maskulin och manlig. Hur en dragqueen kan förhålla sig så tydligt till två olika genus och kan både förkroppsliga kvinnlighet och manlighet i samma forum väcker tankar om hur dragqueens förhållningssätt till genus ser ut. Vid ett samtal 20/4 2016 med den svenska dragshowartisten och modellen Miss Mona, artistnamn för Daniel Mattila, ställde jag frågan om hur Mattila skulle beskriva sin relation till sitt drag persona och hur förhållningssättet till mode såg ut. Svaret kom som en självklarhet, ”I got too much fashion sense for one gender”. Mattila förklarar sitt resonemang med att då hen både får vara manlig och kvinnlig ges ett bredare utbud av egenskaper som kan användas vid olika tillfällen.¹ Användningen av citatet i titeln ämnar till att skapa en diskussion om hur genus kan uppfattas inom modeindustrin utifrån dragqueens som modeller som exempel. Dragqueens är biologiska män som vid specifika tillfällen presenterar sig själva kvinnligt. På så sätt använder de både ett manligt och ett kvinnligt förhållningssätt till genus. Genom att använda olika redskap och tekniker efter vad som anses feminint på sina manskroppar så sätt skapar de en illusion om att likna kvinnor. Traditionellt sätt syns dragqueens främst yrkesmässigt i nattklubbssmiljöer inom gaykulturen.² I den kulturen är de ett mer allmänt inslag vilket gör att publiken är medvetna om hur dragqueens identitet ska uppfattas. Konventionen blir tydlig och publiken accepterar föreställningen om att kvinnlighet presenteras av en man. Då dragqueens agerar modeller har de delvis lämnat sin traditionella kultur för att bryta ny mark i ett annat forum. I det nya forumet är det inte säkert att samma konvention blir tydlig. Den nya kulturen medför andra förutsättningar för dragqueens vilket kan påverka sättet de förmedlar sin identitet på. I modesammanhang har de som ser bilderna för vana att modeller framställer det genus som tillhör deras biologiska könstillhörighet, en kvinna visar upp kvinnlighet och en man visar upp manlighet. Då det vänds om och en man visar upp kvinnlighet så ställer jag mig frågan om hur dragqueens gestaltande av femininitet kan tolkas i modebilder?

1 Mattila, Daniel. (Personlig kommunikation, 2016-04-20).

2 Tewksbury, R. (1993). ”Men Performing as Women: Explorations in the World of Female Impersonators”, *Sociological Spectrum*, nr. 13, (ss. 465-486). doi: 10.1080/02732173.1993.9982045. s. 467.

2. Bakgrund

En dragqueen kan enkelt förklaras som en form av kvinnoimitatör. Den amerikanska kulturanthropologen Esther Newton bryter ner begreppet för att förklara dess betydelse. ”Drag” står för en person som bär kläder som stereotypiskt förknippas med den motsatta könstillhörigheten. ”Queen” beskriver en homosexuell man. I samband med varandra står de för en homosexuell man som bär stereotypiskt kvinnliga attribut för att framställa sig själv på. Newton ser dragqueens som artister vars syfte är att imitera kvinnor. Det genomförs med att framställa en social karaktär byggd på stereotypisk kvinnlighet. För att skapa den imitationen använder dragqueens sig av rekvisita, så som hår, smink och kläder, som anses symbolisera kvinnor. En nära relation mellan fenomenet drag och gaykulturen kan ses. Newton definierar gaykulturen som en socialt formad grupp bestående av människor som förhåller sig till varandra utifrån sin definition av sexuell läggning. De som främst inkluderas är homosexuella som aktivt deltar i kulturen på olika sätt. Exempelvis genom att vistas i sociala sammanhang eller engagera sig politiskt.³

Då drag anses vara ett fenomen hämtat ur gaykulturen i vilken sexuell läggning utgör grunden är det centralt att se till vilka sammankopplingar som den kulturen kan ha till mode. Den amerikanska modeteoretikern Valerie Steele ser att anledningen till att sexuell läggning är central för diskussionen om mode är för att det är en påtvingad konstruktion som påverkar människors agerande och i den frågan ska homosexualitet vägas in. Steele lyfter delvis fram att gaykulturen både gjort motstånd mot köns- och genusroller i samhället genom sitt klädbruk. Genom det har de som medverkar i kulturen föreslagit ett alternativt förhållningssätt till mode som både idealiserar och överdriver estetiska stilar. Ett sätt att göra motstånd har varit att bryta mot den traditionella könskodningen av plagg och bära de som anses tillhöra den motsatta könstillhörigheten.⁴ Enligt den brittiske modeforskaren Shaun Cole är traditionen mellan homosexuella män och feminint kodade plagg av äldre tradition. Orsaken till klädbruket är att visa upp en stil som slår sig fri från stereotyper om genus genom att göra parodier på uppdelningen mellan könen. Ett exempel på den typen av stil som Cole lyfter fram är drag då de blandar semiotiska koder i sättet de presenterar sig själva och uppför sig på.⁵

3 Newton, E. (1979). *Mother Camp: Female Impersonation in America*. (Phoenix ed.) Chicago: The University of Chicago Press. s. 3, 5, 21-22.

4 Steele, V. (2013). ”A Queer History of Fashion: From the Closet to the Catwalk”. I V. Steele (red.): *A Queer History of Fashion: From the Closet to the Catwalk*. (ss. 6-75). New Haven & London: Yale University Press. s. 7-9, 25.

5 Cole, S. (2013). ”Queerly Visible: Gay Men, Gay Dress, and Style 1960-2012”. I V. Steele (red.): *A Queer History of Fashion: From the Closet to the Catwalk*. (ss. 134-165). New Haven & London: Yale University Press. s. 142-143.

3. Syfte och frågeställningar

Syftet med uppsatsen är att belysa hur genus gestaltas av dragqueens i modedefotografier. Studien utgår från ett genusteoretiskt diskursanalytiskt perspektiv. Analysen behandlar tre olika bildserier i vilka dragqueens agerar modeller i redaktionella och kommersiella modesammanhang hämtade från en nordamerikansk kontext år 2016. För att uppfylla syftet med uppsatsen ämnar jag att besvara följande frågeställningar:

- Hur kan dragqueens genus förstås utifrån gestaltande av femininitet i fotoserierna ”Caged Heat”, ”Walk in the Wild Side” och ”Marc Jacobs America”?
- Hur kan dragqueens förhållningssätt till femininitet ses utifrån en heteronormativ syn på genus genom fotoserierna?
- Vilken yrkesmässig roll ges dragqueens som modeller i bilderna och vilken funktion får de för sammanhangen dem medverkar i?

4. Material och avgränsningar

Studien strävar efter att belysa hur dragqueens som modellers genus kan utläsas ur modedefotografier. Det som främst ses till är hur modellerna förkroppsligar genus genom performativa akter. Fokuset ligger i att se hur femininitet förhålls till för att skapa en uppfattning om kvinnlighet. Då materialet analyseras som en diskursiv helhet av den färdiga bilden tas inte fotograf, stylist eller makeup artist i hänsyn. Det som undersöks är hur den färdiga produkten är utformad, vad den föreställer och hur det tolkas. Avsändare för bilderna står den publikationen eller företaget som publicerat de.

Fotoserierna är valda utifrån fyra kriterier. Det första kriteriet är att de föreställer dragqueens som visar upp kläder som riktar sig mot en kvinnlig målgrupp. Det baseras på att kläderna de bär anses vara stereotypiskt kvinnliga och/eller vara hämtade från damkollektioner. Andra kriteriet är vilket media och syfte bilderna är publicerade i. De valda fotoserierna är publicerade i medier som är verksamma inom modeindustrin, både i form av redaktionellt och kommersiellt material. Både redaktionellt och kommersiellt material används i uttalade syften om att påverka den en publik som ser materialet. Det kan exempelvis vara att sälja en vara eller förmedla ett budskap. Det tredje kriteriet är tiden. Fotoserierna för studien är hämtade från år 2016 vilket gör att de får relevans i den nuvarande modeindustrins utveckling. Det sista kriteriet är platsen. Materialet utgår från en nordamerikansk kontext då fenomenet mest frekvent syns i modesammanhang där.

Studien ser till tre fotoserier som varierar i längd och utformning. Bilderna kan ses i bildförteckningen. Den första heter ”Caged Heat” och är hämtad från *Interview Magazine* nummer 3, 2016. Fotoserien består av tio bilder föreställande dragqueenen Violet Chachki, artistnamn för Jason Dardo, tillsammans med två andra modeller. Chachki syns i åtta av bilderna vilka används för analysen. Interview magazine som har sin redaktion i New York och beskriver sig som en ”Conversation between some of the most creative minds from the worlds of fashion, art and entertainment”.⁶ Den andra fotoserien, hämtad från *ODDA Magazines* marsnummer 2016, föreställer dragqueenen Pearl, artistnamn för Matthew James, som modell i åtta stycken bilder och går under namnet ”Walk in the Wild Side”. *ODDA Magazine* är en amerikansk tidning som ser sig som ”...an intimate conduit between its readers and the myriad individuals who make up the global fashion industry.”.⁷ Både *Interview Magazine* och *ODDA magazine* är tidningar som placerar sig inom den kreativa och nyskapande delen av den amerikanska modeindustrin. På grund av sitt ställningstagande till att förmedla mode genom redaktionellt material blir bilder ur tidningarna relevanta för studien. Den tredje fotoserien är Marc Jacobs vår- och sommarkampanj 2016. De bilderna från serien som valts ut för studien är två där dragqueenen Milk, artistnamn för Dan Donigan, agerar modell. I den första bilden ses Milk ensam och i den andra tillsammans med fem andra modeller. Kampanjen beskrivs som en hyllning till Jacobs Amerika⁸ och benämns därför i studien som ”Marc Jacobs America”. Marc Jacobs är ett amerikanskt modeföretag med över 300 butiker runt om i världen.⁹ Det gör att kampanjen når ut till en stor grupp konsumenter och kan påverka en stor grupp människor vilket ger materialet relevans att användas i studien. Sammanlagt ser studien till 18 bilder.

I fotoserien ”Marc Jacobs America” syns även den transsexuella regissören Lana Wachowski. Wachowskis medverkan tas inte med i studien då transsexuella modeller inte diskuteras här. Anledningen till det är att transsexualitet och drag förhåller sig olika till genus. En transsexuell person anser sig vara född med motsatt biologisk könstillhörighet som personen i fråga identifierar sig med. På så sätt förhåller de sig till det genuset som de identifierar sin äkta biologiska könstillhörighet med. En dragqueen definierar sin könstillhörighet som man men uppträder i uttalade syften i stereotypiskt kvinnliga attribut för att framställa sig själva som kvinnor.¹⁰

6 Interview magazine. (2016). Hämtad från: <http://www.interviewmagazine.com> (2016-04-24).

7 Odda Magazine. (2016). *What is Odda?*. Hämtad från: <http://oddamagazine.com/#what-is-odda> (2016-04-25).

8 Jacobs, M. (2016). *Spring 2016 Advertising Campaign*. Hämtad från: https://www.marcjacobs.com/adcampaigns/CAMPAIGN_SS16_SET.html?fdid=adcampaigns (2016-05-10).

9 Marc Jacobs. (2016). *Marc Jacobs International*. Hämtad från: <http://www.marcjacobs.com/aboutmarc/louis-vuitton-1997.html?fdid> (2016-04-25).

10 Tweksbury, (1993), s. 466.

Dragqueens identifierar sig inte alltid med det kön som anses tillhöra genuset de utagerar och därför är ämnet som berör transsexualitet inte relevant för studien. Dragkings¹¹ eller faux queens (kvinnliga dragqueens)¹² ses inte heller till. Valet till det grundas i att fenomenet inom den nuvarande modeindustrin främst lyfter fram dragqueens. Beslutet utgår även i den västerländska traditionella uppfattningen om att kroppslighet och femininitet står i relation till varandra där förverkligande av rådande ideal och skapande av ett yttre är centralt.¹³ Studien här ämnar till att se om män på ett trovärdigt sätt kan applicera den kvinnligheten på sina kroppar.

5. Forskningsfält

För att skaffa en förståelse för hur forskningsfältet kring dragqueens som modeller ser ut har texter ur olika infallsvinklar samlats in. Syftet med insamlandet av text är för att få en uppfattning om vad tidigare studier som berör ämnet resulterat i. Då forskning som har en direkt koppling till mitt ämnesval saknas har insamlingen av relevant material främst utgått från två perspektiv: modellens presentation av sina kroppar samt undersökningar om dragqueens funktion.

5.1. Modellens framställning av genus.

I artikeln ”Gender on Display: Performativity in Fashion Modeling” (2012) undersöker den brittiska sociologen Joanne Entwistle och den amerikanska sociologen Ashley Mears hur modellens förhållningssätt till genus ser ut. Studien riktar främst in sig på hur modeller presenterar sig själva genom kroppsliga aktiviteter. Artikeln är baserad på en etnografisk undersökning utförd på modeller i London och New York. Den syftar till att se hur genus förkroppsligas samt hur det skiljer sig mellan manliga och kvinnliga modeller. Entwistle och Mears delar in hur modeller använder sina kroppar som strategiska verktyg för att utföra sitt jobb i två kategorier. Den första benämns som ”Work on that body” och syftar till modellens konstruerande av ett estetiskt anpassat yttre. Delvis kan det handla om naturliga ansletsdrag som inte direkt kan påverkas, exempelvis längd, ålder och kroppsform. Genom olika rutiner, exempelvis träning och dieter, kan kroppen formas för att möta ett idealiserat yttre och modeller kan möta industrins förväntningar om ett tilltalande yttre. Den andra kategorin är ”Work of that body” och ser till hur kroppen används för att visas upp som ett genuskodat subjektiv. Hur kroppen visas upp enligt kategorin benämns som performativt. Med performativt menar Entwistle och Mears att kroppar, som subjekt, ges en roll i en social kontext

11 En kvinna som i syfte för att underhålla klär ut sig till en man med hjälp av manliga karaktärsdrag. Caceda, Eden. (2015). *Inside Drag King culture with Sexy Galaxy*. Hijacked. Hämtad från: <http://hijacked.com.au/inside-drag-king-culture-with-sexy-galaxy> (2016-05-20).

12 En kvinna som klär sig parodiskt i kvinnlighet vilket liknar sättet dragqueens använder femininitet som redskap. Wellman, L. (2004). *A faux queen lets down her 'blond' hair*. SFGate. Hämtad från: <http://www.sfgate.com/entertainment/article/A-faux-queen-lets-down-her-blond-hair-2754116.php> (2016-05-20).

13 Ambjörnsson, F. (2011). *Rosa – den farliga färgen*. Stockholm: Ordfront förlag. s. 77-78.

som konstruerar ett förväntat beteende. Entwistle och Mears kommer i sin studie fram till att manliga och kvinnliga modeller förväntas framställa sig annorlunda från varandra. Kvinnliga modeller förväntas uttrycka ett intresse för mode och klä sig på ett feminint sätt när de söker jobb. Kvinnor ska även positionera sig som ett sexobjekt för män. Manliga modeller förväntas ha ett mer komplext förhållningssätt till stereotypa förväntningar. De ska vara heteronormativt manliga, men samtidigt anspela på sexualitet riktad mot andra män. Något som går emot den heteronormativa synen på sexualitet.¹⁴

En diskussion om hur modellers kroppar uppfattas av en publik för sociologen Gunilla Jarlbro i boken *Medier, genus och makt* (2006). Jarlbro gör en diskussion utifrån två medier: redaktionellt material från tidningar och som kommersiellt material i form av reklam. Anledningen till att de väljs att lyfta fram här är då materialet som undersöks i studien passar in i de två kategorierna av media. Bilder som redaktionellt material från modetidningar representerar idealiserade föreställningar om hur kroppar förväntas se ut. De blir ofta kritiserade då de skönhetsideal som modellerna visar upp förmedlar idealiserade bilder. En skuld läggs på media, men Jarlbro menar att de egentligen är en fråga om föreställningar som dominerar samhället som porträtteras i bilderna. Övergripande visar reklam upp en idealiserad del av samhället genom att lyfta fram önskvärda delar och dölja andra i syfte att sälja en produkt. Rollen som kroppar tilldelas ser olika ut för kvinnor och män enligt Jarlbros studie. Idealbilden av en kvinna är en ung och sexuell person medan män framställs som starka, handlingskraftiga och inte nödvändigtvis unga.¹⁵

Det som diskuteras i texterna ovan är främst hur modeller performativt skapar föreställningar om genus. I de två texterna utesluts det fenomenet av modellyrket som studien här strävar mot att undersöka, hur män förkroppsligar kvinnlighet i samma yrke och sammanhang.

5.2 Dragqueens förhållningssätt till genus.

Den tidigare forskningen kring dragqueens har främst utgått från deras verksamhet inom gaykulturen. Esther Newton utförde den första och tonsättande studien om professionella dragqueens under mitten av 1960-talet genom en fältstudie på dragqueens i Chicago, USA. Resultatet av studien presenteras i boken *Mother Camp: Female Impersonation in America* (1979). Newtons intresse med studien låg i att undersöka dragqueens utifrån deras roll inom gaykulturen samt vilken relation de hade till heterokultur. Relationen mellan drag och gaykulturen ser Newton

14 Entwistle, J. & Mears, A. (2012). "Gender on Display: Performativity in Fashion Modeling". *Cultural Sociology*, vol. 7, nr. 3. (ss. 320-335). doi: 10.1177/749975512457139. s. 321, 323-325, 327-329.

15 Jarlbro, G. (2006). *Medier, genus och makt*. Lund: Studentlitteratur AB. s. 109, 120.

som given då alla intressenter i hennes studie var homosexuella. Även om de är en del av kulturen så blir deras roll inom den komplex då de både hyllas och upprör.¹⁶ Newtons studie bygger till stora delar på hur dragqueens konstruerar ett persona med brott mot och förhållning till genuskoder som verktyg. Det utgör ett tankemönster som dominerar forskningsfältet om dragqueens i relation till genus.

I artikeln ”Men Performing as Women: Explorations of the World of Female Impersonators” (1993) menar den amerikanska sociologen Richard Tewksbury att dragqueens inom gaykulturen har skapat en miljö där de får möjligheten till att uttrycka en alternativ identitet på. Deras förhållningssätt är inte i samma utsträckning påtvingad av förväntningar och normer. På så sätt ger drag som uttryck en möjlighet i att visa upp egenskaper som den socialt konstruerade maskuliniteten inte accepterar.¹⁷ Den amerikanska sociologen Caitlin Greaf presenterar liknande idéer i artikeln ”Drag Queens and Gender Identity” (2015). Greaf ser det som att dragqueens har ett alternativt förhållningssätt till genus och ett dualistiskt förhållningssätt till heteronormativitet. Genom sättet som dragqueens bryter mot de traditionella förväntningarna på en man genom att agera kvinnligt så dekonstruerar de den heteronormativa synen på genus. Samtidigt så förhåller de sig till desamma genom att använda stereotypiskt kvinnliga attribut för att framställa sina identiteter.¹⁸

Tidigare forskning som berör mode och dragqueens anses saknas. Tewksbury ser att forskning kring modern crossdressing, att iklä sig kläder som anses tillhöra den motsatta könstillhörigheten, ofta berör transsexualitet eller transvestism vilket inte är det enda fallen. Vikten av att undersöka andra former av det, så som dragqueens, kan användas för att argumentera för genus som socialt konstruerat.¹⁹ En syn som delas med Caitlin Greaf.²⁰ Synen på avsaknad av forskning ger ämnet legitimitet för vidare undersökningar. Det empiriska materialet som ses till i den här studien visar på hur dragqueens lämnar sitt traditionella forum i gaykulturen och blir synliga i ett nytt media. Bytet kan medföra andra förutsättningar i deras yrkesutövning. Modeindustrin ses som mer tillgänglig och allmän än gaykulturen som, enligt Newton, enbart är för de som definierar sig som homosexuella. Vilken roll som dragqueens tar som modeller och hur förhållningssättet till genus ser ut återstår att undersöka. Genom att se till båda delarna, hur modeller presenterar genus och hur dragqueens konstruerar ett persona baserat på genuskoder, slås fälten ihop och ny mark bryts.

16 Newton, (1979), s. 3, 6.

17 Tewksbury, (1993), s. 467-468, 473.

18 Greaf, C. (2015). ”Drag and Gender Identity”. *Journal of Gender Studies*, doi: 10.1080/09589236.2015.1087308. s. 1-3.

19 Tewksbury, (1993), s. 465, 482.

20 Greaf, (2015), s. 10.

6. Teori och metod

6.1 Teoretiskt ramverk.

De teorier som studien tar utgångspunkt från ämnar till att skapa en förståelse om hur modellens gestaltande av femininet i modedefotografier kan förstås. Teorier om identitet och genus i relation till stereotypa förväntningar och heteronormativitet används för att öppna upp materialet som undersöks. Tillsammans ger de förståelse om hur fotoserierna kan analyseras i studien.

6.1.1 Personliga fasader och identitet.

I boken *Jaget och maskerna. En studie i vardagslivets dramatik* (1959) diskuterar den kanadensisk-amerikanska sociologen Erving Goffman hur individer skapar uppfattningar om personer vid möten. Då människor interagerar med varandra skapar de ett framträdande genom aktiviteter. Något som genomförs i försök till att påverka definitionen av situationen. Enligt Goffman är samhället organiserat efter principer som är sammanbundna. Den första är att då en person framträder på ett specifikt sätt kan den förvänta sig att bli behandlad därefter. Till den principen tillkommer att en person som påstår sig vara på ett specifikt sätt även måste vara så som den framträder. Framträdandet bygger på teckenaktiviteter som sänds ut, verbala symboler och ersättning till dem, eller de som överförs, ett agerande. Teckenaktiviteten överför information och sker i alla former av interaktioner mellan människor. Den sker i en social situation mellan en som agerar, liknas med en skådespelare, och en publik. Enligt Goffmans teori är teckenaktivitet teatralisk och bunden i en situation för interaktioner. Anledningen till att den sker är för att påverka andra människors definition om en person, vilket benämns som ett dramatiskt självförverkligande.

Vad som ses till i båda typerna av möten är en persons fasad. Fasaden beskriver Goffman som expressiva redskap som personer använder för att framställa sig själv på ett förmånligt sätt. En del av det är den personliga fasaden, den som säger något om personen själv. Det kan exempelvis vara ett agerande eller uttryck som talar för kön, ålder eller etnicitet. Den personliga fasaden framställs på två sätt, som uppträdande eller manér. Ett uppträdande definierar en persons sociala status. Manér är den roll en person intar i situationen för interaktionen. De två förväntas stämma överens med varandra enligt Goffmans principer om att framställa en korrekt bild av sig själv och tolkas efter det. Fasader som används ofta kan bli institutionaliserade vilket skapar stereotypa förväntningar på en grupp människor som utger sig för att vara på ett specifikt sätt. På så sätt blir fasaden en kollektiv representation och medför förväntningar både på agerande och på tolkning.²¹

21 Goffman, E. (1998). *Jaget och maskerna. En studie i vardagslivets dramatik*. (4. uppl.). Stockholm: Bokförlaget Prisma. s. 11-14, 21, 28-31, 33-35.

6.1.2 Genus som social konstruktion.

Den franska filosofen Simone de Beauvoir har påstått att ”Man föds inte kvinna, man blir det”. Med det citatet menar de Beauvoir att kvinna är en konstruerad definition som inte är statisk. Kvinnlighet bygger huvudsakligen på förväntningar om stereotypa beteenden som förknippas med en biologisk könstillhörighet.²² Den amerikanska genusfilosofen Judith Butler delar de Beauvoirs syn på genus som konstruerat, men positionerar sig emot påståendet. Butler ställer sig frågande till de Beauvoir och undrar hur en person kan bli något som den inte varit hela tiden? Resonemanget kring de Beauvoirs påstående, att genus är kulturellt konstruerad produkt som inte är naturligt given instämmer Butler med, men ställer sig frågande till de Beauvoirs applicerande av ett kvinnligt genus på just en kvinnas kropp. Relationen mellan kön och genus är central för diskussionen om hur kroppar uppfattas enligt Butler men hon sätter sig emot att kön ska ge upphov till och på ett givet sätt spegla genus. Enligt Butler finns en distinktion mellan vad som definierar ett kön och ett genus. I stora drag kan det förklaras som att kön är knutet till den biologiska kroppen och genus till den kulturella förståelsen om kroppen. Ofta tolkas genus som givet till ett kön, som i de Beauvoirs påstående, men Butler menar att då genus är kulturellt konstruerat måste inte genusstillhörighet vara en naturlig följd av ett kön. Även om det inte finns en naturlig länk mellan de två så dominerar den binära synen på genus. Enligt den synen förhåller sig genus inte givet till kulturen, även om den är konstruerad diskursivt genom kulturella förutsättningar.²³

6.1.3 Heteronormativitet och stereotyper.

Den svenska socialantropologen och genusvetaren Fanny Ambjörnsson diskuterar stereotyper i boken *Rosa. Den farliga färgen* (2011). Diskussionen förs utifrån ett heteronormativt förhållningssätt till stereotyper. Utgångspunkt tas i ett kulturvetenskapligt perspektiv för att redogöra för hur färgen rosa uppfattas. Det görs i en strävan mot att förstå hur relationer som knyter an till färgen ser ut. Ambjörnsson menar att färgen får sin betydelse genom samspel med omgivningen då den besitter symboliska egenskaper vilket gör att den fungerar som ett redskap för kommunikation. Det budskap som färgen bär har skapats genom repetitiva uppvisningar av den i olika sammanhang som blivit institutionaliserade, vilket ses som stereotyper. Enligt Ambjörnssons teori är färgen, som en stereotyp, en spegling för hur genus distanseras mot varandra. Med avstamp i historikern Yvonne Hirdmans resonemang sätter Ambjörnsson teorin i en större kontext. Hirdman menar att det samtida svenska samhället håller isär könen, delvis genom stereotypa egenskaper och estetik. I den relationen blir manlighet normen och kvinnlighet avvikande och genom det mindre värt. Det centrala är förhållningssättet mellan förväntningar för män och kvinnor där synen på genus

22 Beauvoir, S.D. (1995). *Det andra könet*. (Ny pocketutg.) Stockholm: Norstedt/PAN. s. 161-162, 170.

23 Butler, J. (2007). *Genustrubbel. Feminism och identitets subversion*. Göteborg: Daidalos AB. s. 183-184, 55-57.

utgör en stor del. Att skapa genus menar Ambjörnsson handlar om att på ett korrekt sätt förhålla sig till strukturer som utgör relationer. Grunden i det är att manlighet och kvinnlighet ska utgöra motpoler till varandra och på så sätt attraheras, vilket benämns som heteronormativitet. I distinktionen mellan manligt och kvinnligt genus blir stereotyper centrala. Genom dessa tolkas och sorteras identiteter efter hur stereotypa koder främst används.²⁴

Att förhålla sig till stereotyper måste inte ses som heteronormativt menar den svenska socialantropologen Ulrika Dahl. I artikeln ”Ytspänningar” (2011) redogör Dahl för hur femmes, en feministisk queerkultur av kvinnor, förhåller sig till femininitet. Utgångspunkten för texten tas i den kvinnliga kroppen som ett vetenskapligt subjekt. Dahl använder uttrycket femmebodiment för att beskriva hur ytan enbart inte måste uppfattas som dekorerande av en kropp, utan även ha en funktion som genom sin synlighet kan påverka synen på kvinnliga ideal. Dahl menar att femmes utmanar femininitetens ideal genom att strida mot synen på femininitet som motpol till och underordnad manlighet. Samtidigt har hon en medvetenhet om att synen inom det feministiska fältet främst domineras av att femininitet uppsattas som påtryck av manlig hegemoni, modetrender och kollektiva normer. Sättet som femmes sätter sig mot heteronormativ syn på den feminina ytan är att den inte måste stå i motrelation till den manliga. Det visar på att stereotyper är kulturellt konstruerade, och ett förhållningssätt till dem lika så.²⁵

6.1.4 Diskursteori och identitet.

Att se genus som en social konstruktion är en diskursteoretisk syn. Hämtat från den danska doktorn i humanistiska vetenskaper Marianne Winther Jørgensen och den danska socialpsykologen Louise Phillips bok *Diskursanalys som teori och metod* (2000) kan diskurs beskrivas som ett förutbestämt sätt att förstå och tala om omvärlden. Idéer av den franska filosofen Michel Foucault utgör grunden för ett diskursteoretiskt tankesätt. Foucault anser att sanning och kunskap är diskursiva konstruktioner. Sanningsregimer och kunskapsregimer är strukturer som organiserar den sociala omvärlden och skapar uppfattningen om vad som är sant respektive falskt. Sanningar är ett system som producerar, reproducerar och styr tankesätt diskursivt. En position utanför diskursen finns inte och på så sätt kan ingen total sanning nås enligt Foucault. Det enda som finns är effekter skapade av en uppfattning om vad som är sant, så kallade ”sanningseffekter”. Uppfattningen om vad som är sant påverkas av ett system om makt. Begreppet makt är centralt i Foucaults diskursteori. Makten skapar handlingsmöjligheter genom att styra människors tankesätt i den sociala omvärlden som

24 Ambjörnsson, (2011), s. 9, 32-33, 44, 67-68.

25 Dahl, U. (2011). ”Ytspänningar. Feminismer, feminiteter, femmefigurationer”. *Tidskrift för genusvetenskap*, nr. 1. (ss. 5-27). s. 7-9, 16.

omger en, på så sätt är den produktiv. Det är genom maktens produktivitet som den sociala omvärlden tar form och subjekt skapas, men också skiljs åt i relationer till varandra, enligt Foucaults teori. Då subjekt skapas diskursivt saknar det egen grund utan är en produkt av diskursiva reproduktioner om hur omvärlden uppfattas. En konsekvens blir att makten som styr blir bunden i diskursens möjliga tankesätt och påverkar vilka former subjektet kan ta. Då Foucault menar att makt, kunskap och sanningar är diskursivt producerade kan verkligheten inte nås genom studier om dem. Det som kan undersökas är hur sanningseffekterna skapas. Enligt Foucaults teori finns enbart en diskurs närvarande i varje tid, en syn som Winther Jørgensen och Phillips sätter sig emot. De hävdar att flertal diskurser pågår samtidigt i konflikt med varandra.²⁶ Det synsättet förhålls till i den här studien och därför används Winther Jørgensen och Phillips presentation av Foucaults teori.

Diskurser anses erbjuda handlingsalternativ för människor och kan därför appliceras på kroppen. Genom utagerande av de diskursiva alternativen tolkar omvärlden det som en identitet. På så sätt kan identitet ses som en representation av en diskurs och identitet blir till en social konstruktion. Genom att en person får en eller fler positioner av diskursen som anses tala för hen så interpelleras, tilldelas en bestämd definition, personen i fråga med en identitet. På så sätt talar inte en diskurs för en person i sig utan för strukturella tankesätt som uttrycker vad som uppfattas av omgivningen. En huvudsaklig identitet, exempelvis man eller kvinna, kan ses som ett knuttecken som kallas för mästersignifikant. En mästersignifikant refererar till en social organisering som ger mening. De är i sig själva utan innehåll men får betydelse genom kringliggande tecken som kallas för ekvivalenskedjor. Ekvivalenskedjor är en form av mentala representationer som bidrar till att tolka världen genom vad den anses representera. Inom kedjorna skapas förbindelser mellan det som representerar vilket knyter an till mästersignifikanten och ger den sin betydelse. Ekvivalenskedjorna står för diskursiva förväntningar på en mans eller kvinnas sätt att framställa sin identitet på som resulterar i att de uppfattas på det diskursivt bestämda sättet.²⁷ Exempelvis så ses kvinnliga stereotyper gällande utseende och beteende som ekvivalenskedjor som hänvisar till könet kvinna.

6.2 Metodval

Uppsatsens syfte kommer att uppfyllas genom en kvalitativ flerfallstudie där bildernas struktur undersöks genom en innehållsanalys. Det som ses till i materialet är hur modeller förkroppsligar femininitet kopplat till genus. Metoden som används utgår från den argentinska filosofen Ernesto Laclau och den belgiska statsvetaren Chantal Mouffes diskursanalys som presenteras av Winther Jørgensen och Phillips. Anledningen till att Laclaus och Mouffes teori hämtas från Winther

26 Winther Jørgensen, M. & Phillips, L. (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur AB. s. 20.

27 Winther Jørgensen & Phillips, (2000), s. 7, 19-21, 48-51, 57.

Jørgensen och Phillips är att de inte analyserar något empiriskt material i större utsträckning. Deras förhållningssätt till diskurs är mer som teori än metod. Winther Jørgensen och Phillips använder teorin på ett sätt som exemplifierar hur den konkret kan användas som metod.

Laclau och Mouffes diskursanalys utgår från ett synsätt som ser diskurser som konstituerande. Det innebär att diskurser reproducerar uppfattningar om sanningar genom utövande av sociala praktiker. Användningen av Laclau och Mouffes diskursanalys ämnar till att skapa en förståelse för hur sociala fenomen, exempelvis genus, är diskursivt skapade genom processer. En utgångspunkt tas i att den slutgiltiga definitionen inte kan fastställas utan alla fenomen är under ständig utveckling i sin betydelse. Genom diskursanalysen strävar den här studien till att se hur processer kring definitioner ser ut vid tillfället för analysen. Syftet med diskursanalysen här är att strukturera tecken som utgör diskursen, men inte som om de har entydiga och sanna betydelser, utan undersöka hur tecknen strukturerats för att skapa en uppfattning om en verklig och självklar betydelse.²⁸

Anledningen till att diskursanalys används som metod är att den kan ge en förståelse om hur genus, förkroppsligas genom dragqueens som modeller och vad det förmedlar till publiken som ser bilderna. Begrepp hämtade från diskursanalys: mästersignifikant, ekvivalenskedja och sanningsregim kommer att användas för att göra bilderna gripbara och fungerar som analysverktyg för studien. Genom att kartlägga ekvivalenskedjor, se till hur de förhåller sig till varandra för att hänvisa till något dominerande, en mästersignifikant, kan den sanningsregim som framställs avslöjas.²⁹ Det som främst kommer utläsas är vilken stereotyp framställning av sig själva som dragqueens använder sig av för att uppfattas som kvinnliga. Stereotyperna utgör på så sätt ekvivalenskedjor och mästersignifikanten är kvinnlig.

6.2.1 Bilder som analysmaterial.

Metoden appliceras på ett bildmaterial. Bilder, i sin egen form, säger inget enligt Foucault. De är uppbyggda på tecknen som refererar till en uppfattning om en företeelse. Då publiken kan relatera till bilderna ges de mening.³⁰ Därför blir det av värde att beskriva vad bilderna refererar till, med andra ord vad de uppfattas föreställa. Vad bilderna refererar till kommer att undersökas i en innehållsanalys. Subjektiva bedömningar kommer vara en avgörande för att undersöka och förstå bilderna. Då diskurser konstruerar specifika synsätt på den sociala omvärlden på ett produktivt sätt, exempelvis genom visuella medier som bilder är exempel på, blir diskursanalys central för studien. Genom diskursanalys och i linje med studiens syfte kan vad bilderna förmedlar ses.

28 Winther Jørgensen & Phillips, (2000), s. 26, 31-32, 40.

29 Winther Jørgensen & Phillips, (2000), s. 58.

30 Foucault, M. (2008). *Diskursernas kamp*. Stockholm: Brutus Östlings bokförlag Symposion. s. 72-75.

6.2.2 Metodkritik.

En viktig aspekt av diskursanalys är att forskaren själv ska ställa sig utanför diskursen. Det är för att resultatet ska bli så objektivt som möjligt utan att påverkas av egna erfarenheter.³¹ Då jag som forskare är modevetare och har varit verksam inom dragkulturen besitter jag kunskap om området. I analysen av materialet strävar jag mot att se materialet opartiskt, men mina förkunskaper kommer vägas in i analysen för att skapa en bredare förståelse om fältet. Diskursanalys som här används bygger på mina, som forskare, subjektiva antagen som kommer att leda fram till resultatet. Genom att vara transparent kring min relation till materialet som undersöks kommer det på ett tydligt sätt framstå hur det påverkar min förståelse om och tolkning av materialet.

31 Winther Jørgensen & Phillips, (2000), s. 28.

7. Analys

7.1 Analysdisposition

Analysen utgick från en redogörelse om hur de tre fotoserierna ”Caged Heat”, ”Walk in the Wild Side” och ”Marc Jacobs America” framställer dragqueens som modeller. Baserat på deras yrkesroll i de sammanhangen så benämns de som drag-modeller. I linje med metodvalet undersöktes de diskursiva sanningar som bilderna förmedlar. Analysen har utgått från tre teoretiska infallsvinklar: om hur modellens identitet och genus framställs, hur femininitet kan uppfattas i förhållande till heteronormativitet samt om drag kan ha någon inverkan på den traditionella synen på modellens yrkesroll. Resultat av analysen presenteras i slutdiskussionen.

7.2 Drag-modellers framställning av genus

7.2.1 *Imitationen av biologisk kvinnlighet.*

Drag-modellerna i bilderna bygger upp en uppfattning om sig själva för att uppfattas som kvinnliga. Sättet de använder smink på, vilka frisyrier de bär och framförallt vilka kläder de är iklädda påverkar uppfattningen om de i förhållande till kvinnlighet. Till stor del uppfattas det som att de förkroppsligar kvinnlighet genom sättet de använder sig av könskoder. Konstruktionen av sitt drag-persona baseras på uppfattningen om ett kvinnligt genus vilket de applicerar på sina manliga kroppar. För att det ska uppnås bygger dragqueens sin imitation av kvinnlighet delvis på att skapa en likhet med biologiska kvinnor. I bildserien ”Walk in the Wild Side” har modellen Pearl en antydning till byst, vilket syns i bild 2.7. Skuggningar är lagda mitt på bröstet för att skapa en illusion om bröst. Även rekvisita, som kan vara någon form av lösa bröst substitut, kan skymmas under klänningen genom sättet den sitter över bysten. På det sättet indikerar Pearl att hens kropp har bröst, även om de är konstruerade så skapar de en trovärdig uppfattning. I bilder hämtade från ”Caged Heat” (bild 1.1 och 1.5) samt i ”Marc Jacobs America” (bild 3.1) täcker modellerna Violet Chachki och Milk sin byst med behåar på ett sätt som indikerar att de har bröst. Att bröstet är av vikt beror på att de utgör en referens för biologisk kvinnlighet. En kvinna, enligt Nationalencyklopedins definition, är en person som definieras av biologisk könstillhörighet och utgör motsatsen till en man.³² Det kan förstås som att en kvinna definieras genom sin kropps biologiska förutsättningar. Utifrån den definitionen definieras kvinnor bland annat av sina bröst, en biologisk faktor som skiljer de från män. På det sättet blir det av vikt när det gäller att skapa en trovärdig uppfattning om ett kvinnligt genus att framställa de biologiska partierna.

³² Nationalencyklopedin. (2016). *Kvinna*. Hämtad från: <http://www.ne.se/uppslagsverk/ordbok/svensk/kvinna> (2016-04-13).

För förståelse kring vikten av det hämtas ur Butlers genusteori. Enligt teorin utgör kön förutsättningar för genus.³³ Enligt Butler utgår uppfattningen om genus från ett synsätt där könstillhörighet utgör förutsättningen för genus. Butler menar att genus är en kulturell tolkning av kön. Genus är diskursivt skapat för att upprätthålla en sanningsbild som begränsar uppfattningar om personer. Enligt den synen ska förkroppsligande av genus indikera en könstillhörighet.³⁴ Utifrån det resonemanget ses det som att drag-modellerna på bilderna gör ett försök till att tillskriva sig ett kvinnligt genus genom att förhålla sig till en definition om ett kvinnligt kön. En del av den konstruktionen går genom uppfattningen om att de har biologiskt kvinnliga kroppar.

En framställning av bröst syns inte på alla bilder. Milk saknar definition av en byst under kläderna i bild 3.2 och i bild 3.1 där hen bär behå saknas en utmärkande form under. Pearl har ingen antydning till bröst i majoriteten av bilderna (2.1, 2.2, 2.3, 2.5, 2.6 och 2.7) något som även Chachki saknar i bildserien "Caged Heat". På alla bilderna i serien visar Chachki ett platt bröst under kläderna, även i de där hen bär behå. I bild 1.6 saknar Chachki kläder på överkroppen och blottar sitt nakna bröst som saknar den kvinnliga formen. Uppvisandet av det ses främst på två sätt, delvis som att hen uppfattas som en man och det nakna bröstet är en hänvisning för publiken, men hen kan även uppfattas som kvinna då kvinnors biologiska faktorer varierar och alla kvinnor har inte bröst. Inom modellyrket, och främst för de som är verksamma inom den högre modegraden som Chachki deltar yrkesmässigt i genom fotoserien, är en idealbild att kvinnor ska vara smala. Det medför att kvinnor har en mindre byst. Det gör att Chachki kan ses ha en idealiserad kvinnokropp genom uppvisandet av sin biologiska manskropp. Att drag-modellerna saknar en tydlig byst gör att de möter modellindustrins förväntningar om hur en kvinnlig modells kropp ska ses ut, något som presenteras utan att modifiera sina kroppar i större utsträckning.

Att drag-modellerna refererar till en biologisk kvinnlighet i bilderna ses som att de försöker styra publikens uppfattning om dem. Det upprätthålls i syfte för att de ska uppfattas som en imitation av kvinnlighet baserat på en uppfattning om kvinnligt genus. Som tidigare nämnt utgår Butlers teori från att genus är en kulturell konstruktion som är skapad diskursivt. Diskurser är hur något fått en konstruerad mening som foreteelsen definieras genom. Bland annat kan genus ses som diskursivt då det är genom det konstruerade systemet som uppfattningen om manligt respektive kvinnligt fått sin innebörd. Butler menar att det är genom diskurser som tolkningar blir möjliga då de gör omvärlden gripbar, men det möjliggör inte alla alternativ för tolkning. Diskurser är begränsande för

33 Butler, (2007), s. 74.

34 Butler, (2007), s. 56-57.

tolkningsmöjligheter av genus där en person inkluderas eller exkluderas i tillhörigheten utifrån ett binärt system som präglas av de två kategorierna manligt respektive kvinnligt. Diskursen har format strukturer som gör att personer tilldelas ett genus utifrån vilket mönster de passar in i och kan identifieras med. Logiskt talar inte mönstren för personerna i sig utan utgörs av normativa strukturer hämtade från diskurser som gör personen tolkningsbar för omgivningen. Genus som är gripbara är de som förhåller sig på en kulturellt igenkännbar relation mellan kön och genus. Det rör sig främst i kroppsliga tecken eller andra diskursiva medel vilket uttrycker genus som performativt enligt Butler.³⁵

Resonemanget visar på hur identitet är en diskursiv konstruktion som interPELLERAS. Det sker bland annat genom ett gestaltande av genuskodade attribut som redskap som här ses till. Att dragmodellerna i materialet som undersökts anspelar på biologisk könstillhörighet genom antydning på bröst gör att uppfattningen om dem möjliggörs genom att publiken kan identifiera mönster efter kvinnlighet. Med det sagt måste inte enbart kroppen vara övertygande nog för publiken. För att återgå till bild 1.6 där Chachki förvirrar genom att bryta synen i fotoserien. Det gör att hen kan sänka sin trovärdighet som kvinnlig eller till och med ses som manlig. Milk, som även saknar byst i bilderna men antyder på en i bild 3.1, kan tolkas ha en manlig kropp. Det ska poängteras att även Pearl kan uppfattas som en biologisk man även om hen anspelar på biologisk kvinnlighet i större utsträckning. Den mindre antydning på byst måste inte vara nog för att skapa en trovärdig imitation. Genom att ta till andra stereotyper, bland annat att förkroppsliga femininitet i form av att klä sig i kvinnliga attribut kan dragmodellerna förstärka sin kvinnliga sida och uppfattas som mer feminina.

7.2.2 *Femininitet som rekvisita.*

Dragmodellerna i fotoserierna använder sig av diverse rekvisita för att framställa sig själva som en imitation av kvinnlighet. I ”Caged Heat” ses dragqueenen Chachki i en blond håruppsättning, stark sminkning med blå ögonskugga, långa ögonfransar, markerade ögonbryn samt röda läppar. Chachki är iklädd nya kläder på varje bild. Pearl i ”Walk in the Wild Side” har blont hår ner till axlarna som är uppsatt och nersläppt beroende på bild. Hen är sminkad i gråa och vita toner kring ögonen, har långa ögonfransar, markerade ögonbryn och mörkröda läppar. Pearl bär sju olika uppsättningar kläder i de åtta bilderna. Milk, som medverkar i ”Marc Jacobs America”, är iklädd i olika kläder på båda bilderna, har en kortklippt, brun frisyr och dov sminkning med mörka skuggor runt ögonen och bruna läppar. Att applicera den här formen av attribut på sina kroppar gör att dragmodellerna refererar utanför bildens ramar till en kvinnlighet genom att anspela på vad som anses kvinnligt.

35 Butler, (2007), s. 57-59, 67-68, 214.

Rekvisitan fungerar som redskap som underlättar tolkningen för publiken. Då attributen tolkas som stereotyp feminina kan det genom användningen av dem öppna upp för en diskursivt möjlig tolkning som tillskriver dem ett kvinnligt genus. För att bryta ner och se vilken vikt de olika attributen har ses de till var för sig.

Enligt Ambjörnsson har kläder en funktion om att referera till genus då de bär på symboliska aspekter,³⁶ något som dragqueens kan ses utnyttja i imitationen av kvinnlighet. Exempelvis kan de högklackade skorna som ses i bilder från både ”Caged Heat” (bild 1.2, 1.5, 1.8) och ”Walk in the Wild Side” (bild 2.2, 2.4) ses som en referens för femininitet, vilket anses symbolisera kvinnlighet då de skorna anses vara kvinnliga. Tolkningen baseras på att högklackade skor främst säljs till en kvinnlig målgrupp och det resulterar i att främst kvinnor bär dem. Det synsättet är präglad av diskursiva tolkningar av hur stereotyper används. Skorna som exempel, men även andra stereotyper, ses i bilderna som sätt att förkroppsliga en kvinnlighet genom en syn på vad som anses vara feminint. Ambjörnsson menar att stereotyper får, genom användning, en symbolisk laddning som refererar till något genom att de tas i bruk. Anledningen till att de får en refererande funktion är att stereotyper talar för en kategori, exempelvis kvinnlighet genom feminina stereotyper, och skapar en gemenskap för en grupp.³⁷ Det här förhållningssättet till stereotyper utnyttjas av dragqueens i gestaltandet av femininitet då de använder sig av stereotyper för att de ska kategoriseras till ett kvinnligt genus.

Drag-modellerna i fotoserierna använder feminina stereotyper på ett sätt som anses felaktigt i linje med resonemanget om hur genus förhåller sig till kön. Det gör att deras relation till manlighet som män utmanas. Resultatet blir att då de är män som använder sig av feminina koder uppfattas de som mer kvinnliga, vilket de strävar efter. Det brottet mot diskursens struktur som leder till ett annat förhållningssätt till genus för dem möjliggörs bland annat genom kläder. Ambjörnsson menar att transformationer är möjliga genom kläder och exemplifierar med hur traditionella berättelser ofta använder sig av kläder som redskap för att berätta om förvandlingar.³⁸ I linje med Ambjörnssons resonemang kan det utläsas hur kläder får en funktion om att berätta en historia. Det kan också ses som att det finns en uppfattning i samhället om att kläder kan användas ”felaktigt” på ett sätt som innebär en transformation för den som bär dem. Kläder, tillsammans med de andra attributen som anses feminina, blir på det här sättet viktiga verktyg för drag-modellerna i omvandlingen till att uppfattas som kvinnliga i sin imitation. Exempel på det kan ses i fotoserierna där kläder som främst

36 Ambjörnsson, (2011), s. 28.

37 Ambjörnsson, (2011) s. 66.

38 Ambjörnsson, (2011) s. 82.

anses vara feminint kodade används. De plagg som främst sågs till i analysen av materialet var klänning, kjol och behå. Valet av de här plaggen grundas i att de är differentierade mot den traditionella synen på manliga plagg. Andra klädesplagg som byxor, jackor och skjortor sågs inte till då de både kan vara manligt och kvinnligt kodade.

Chachki ses iklädd klänning i bilderna 1.7 och 1.8 samt klädd i behå på bilderna 1.1 och 1.2. Pearl ses även i klänning på bilderna 2.4 och 2.7 samt i kjol på bilderna 2.1, 2.5 och 2.6. Milk är även hen klädd i kjol på bild 3.2 och behå på bild 3.1. Utformningen på plaggen spelar avgörande roll för tolkningen av dem. Färgval, detaljer och skärningarna påverkar uppfattningen om dem som kvinnliga eller manliga. För att förhålla sig till kvinnlighet är Chachki främst klädd i färger som anses feminina, exempelvis rött i bilderna 1.2, 1.3, 1.5 och 1.7. Pearl har spetsdetaljer på kläderna i bilderna 2.3, 2.7 och 2.8 samt brodyr på bilderna 2.4 och 2.5. Milk har fransar på sin överdel i bild 3.2 och glitter på sitt underklädesset i 3.1. Att klä sig enligt stereotyper blir av vikt när dragqueens intar modellindustrin i vilken de bryter ny mark och ska kategoriseras enligt en traditionell syn på modellens förväntade agerande. Genom att applicera det budskapet som stereotypa plagg bär på sina manskroppar gör de försök till att uppfattas kvinnliga. Först då de uppfattas som kvinnliga kan de vända sig till de målgrupp som plaggen främst attraherar på marknaden. Plagg som anses vara stereotypt manliga saknas i bilderna. Byxorna som Pearl bär i bilderna 2.3 och 2.8 är vida och har hög midja vilket gör att de ses som feminina. Den vita skjortan hen bär på bild 2.5 kan ses som manlig i sig, men sättet den är stylad med kjol och kavaj i matchat set gör att den uppfattas som feminin. Ett försök att se till hur knäppningen är lagd försöktes se till men då det är oklart om bilden är spegelvänd kunde inte den detaljen ses till. Den blå färgen som Chachki bär på bilderna 1.1 och 1.6 i "Caged Heat" skulle även kunna ses som mer manligt kodad. Det som talar mot det manligt kodade i den blå färgen är att den ljusblå jackan i bild 1.1 är i paljetter och byxorna på bild 1.6 är i glansigt material. Två faktorer som påverkar uppfattningen om plaggen till att vara mer feminina.

Frisyrerna och sminkningarna i samma fotoserier kan anses referera till kvinnlighet då de är utformade i linje med uppfattningar om femininitet. I fotoserierna "Caged Heat" och "Walk in the Wild Side" har modellerna frisyrier som anses feminina. Håruppsättningen som Chachki bär och det längre håret som Pearl har är frisyrier som främst ses referera till kvinnlighet. Med stor sannolikhet använder drag-modellerna peruker vilket ses som rekvisita i framställningen av sin identitet som kvinnlig. Av samma anledning kan det tydliga bruket av smink som främst Chachki och Pearl använder sig av ses. Att använda smink behöver inte i sig ses som en kvinnlig företeelse, speciellt inte inom modellyrket, skillnaden mellan manligt och kvinnligt är hur sminket är applicerat. De

långa ögonfransarna, kraftigt sminkade ögonlocken, markerade käkbenen samt de rödfärgade läpparna i "Caged Heat" och "Walk in the Wild Side" ses som ett feminint sätt att använda smink på. Det kan även utläsas hur smink använts för att framhäva och konstruera anletsdrag. Genom konturering med hjälp av skuggor på näsa, kinder, panna och hals ändras delar av ansiktet för att bli mindre eller mer tydliga. Det gör att drag-modellerna uppfattas ha kvinnliga drag i ansiktet. Sättet smink appliceras på gör att de uppfattas som mer kvinnliga genom könskodad användning av det som rekvisita och konstruktion av en kvinnlig illusion i ansiktena.

En skillnad ses i "Marc Jacobs America". I den fotoserien förhåller sig inte Milk till kvinnliga stereotyper på samma sätt gällande hår och smink. Milk har kortklippt, brunt hår, lätt sotade ögon och mörka läppar. Lättare konturering kan ses på kindbenen vilket lyfter fram hens ansiktsdrag. Genom att ha en kortklippt frisyra och nedtonad sminkning uppfattas hen inte kvinnlig i samma utsträckning då det bruket av smink kan ses som både manligt och kvinnligt. Den korta frisyren kan uppfattas som manlig eller ett kvinnligt sätt att anspela på manlighet. Uppfattningen om Milks könstillhörighet blir inte tydlig i samma utsträckning som i de andra två fallen. Hen förhåller sig inte tydligt till stereotyper som hänvisar till en uppfattning om ett genus utan blandar referenser från de två. Något som förvirrar uppfattningen och kategoriseringen om Milk som modell. Konsekvensen blir att publiken som ser bilderna inte kan kategorisera Milk efter igenkännbara mönster.

7.2.3 Framställning av identitet.

Chachki och Pearl kan anses förhålla sig tydligt till femininitet för att skapa en övertygande bild av kvinnlighet för publiken. Sättet de använder sig av smink, hår och kläder gör att de förhåller sig tydligt till stereotyper som refererar till uppfattningen om ett kvinnligt genus. Den tillhörigheten till en genusidentitet gör att de tillskrivs en identitet efter hur de uppfattas. Milks förhållningssätt till könskoder blir inte lika övertygande då det tydliga förhållningssättet till refererande stereotyper saknas och blandas från olika tillhörigheter. Framställningen av en identitet på det sättet kan förstås i linje med Goffmans teori om interaktioner. Användningen av, det som uppfattas som, kvinnlighet enligt synen på vad som anses feminint fungerar som verktyg i drag-modellernas framställning av sina drag-identiteter. En bättre förståelse om hur framställningen av en person mottas och tolkas ses Goffmans teori om personliga fasader till. Enligt teorin kan fasader antingen uppfattas som äkta, att personen i fråga uppfattas som den som hen utger sig för att vara, och den andra som falsk, personen bygger inte upp en övertygande fasad. Konsekvensen blir då att personen i fråga uppfattas

som en bedragare.³⁹ Om dragqueens som modeller inte framställer en trovärdig kvinnlighet i uppfattningen om deras genus är det inte säkert att de blir tagna seriöst som modeller, och de uppfattas som bedragare. Oavsett hur de ses, trovärdigt eller inte, så är drag-modeller bedragare enligt Goffmans teori. Då den diskursiva sanningen som präglar tolkningsmöjligheter för publiken utgår från en syn där genus förutsätter kön. Då de tre drag-modellerna inte förhåller sig till det och använder sig av ett kvinnligt genus är de inte vilka de utger sig för att vara och blir till bedragare med en falsk personlig fasad. Skillnaden uppstår i hur de lyckas lura publiken till att acceptera de som kvinnliga eller inte.

Vikten i att uppfattas som kvinnlig resoneras här utifrån att de dragqueens som syns i fotoserierna medverkar i ett nytt forum. Den nya marknaden de rör sig i har en annan struktur i linje med det Entwistle och Mears studie visade på, att kvinnor representerar ett kvinnligt genus med sin framställning av en identitet och män en manlig.⁴⁰ Drag-modellers förhållningssätt till genus bryter mot den synen då de är män som imiterar ett kvinnligt genus genom feminint kodad rekvisita. För att uppfattas som äkta måste dragqueens performativa genus som bygger på fasader visa upp en trovärdig femininitet. Gestaltningen av den kan ses både i framställningen av biologiska kroppar och genom appliceringen av stereotyp feminina attribut som redogjorts för ovan. Först när de imiterar ett kvinnligt genus på ett trovärdigt sätt ses de som äkta modeller vilket också möjliggör diskursiva tolkningar för publiken då de kan orientera sig i igenkännbara mönster.

Beroende på publikens förkunskaper kan tolkningen av drag-modellernas genus i interaktionen variera. För en publik som är medveten om deras yrkesroll som dragqueens blir konventionen tydlig: de är män som applicerar och imiterar kvinnlighet i konstruktionen av en yrkesmässig identitet. Problemet uppstår då de är främmande för publiken. Då Pearl i "Walk in the Wild Side" förhåller sig till ett kvinnligt genus som är igenkännbart möjliggör det att hens identitet kan uppfattas som kvinnligt. Då attribut sätts samman som verktyg på ett, enligt diskursiva uppfattningar, 'korrekt' sätt kan ett alternativ för tolkning elimineras och ett annat koncentreras. Det möjliggör tolkningen för publiken som kan skaffa sig en uppfattning och identitet i förhållande till genus. Konsekvensen för Pearl blir att hen uppfattas som kvinna på grund av den traditionella synen på kön och genus i relation till varandra. Då dragqueens egentligen utövar en logiskt omöjlig tolkning av genus i relation till kön blir det en mer given tolkning från publikens sida.

39 Goffman, (1998), s. 67.

40 Entwistle & Mears, (2012), s. 327-329.

Skillnad kan ses i de andra två fotoserierna. Chachki anspelar på att hen är biologisk man i bild 1.6 genom att visa delar av sin nakna kropp. Då Chachki i övrigt förhåller sig till kvinnliga stereotyper kan publiken bli förvirrad i sin tolkning och kategorisering i det binära könssystemet. Möjligt är att Chachki ändå uppfattas som kvinnlig, vilket i sin tur leder till en kategorisering som kvinna, då hen förhåller sig nära stereotyper i övrigt. Genom att förhålla sig till stereotyper styrs publikens uppfattning vilket ger en trovärdighet i identiteten. Att biologiska män kan applicera kvinnlighet på sina kroppar visar att genus, i linje med Butlers teori, kan vara en social konstruktion. Genus kan på så sätt ses som en diskursiv uppfattning som den biologiska kroppen intar och förkroppsligar. På så sätt måste inte manligt genus vara en logisk följd av ett manligt kön. Om genus är en konstruktion är det fritt för applikation och handlar om en uppfattning, inte om en biologisk förutsättning.⁴¹ Det möjliggör det för drag-modeller att använda sig av ett kvinnligt genus även om de är biologiska män.

Milk i ”Marc Jacobs America” förhåller sig annorlunda till genus i jämförelse med de andra två fotoserierna. Genom att i mindre utsträckning förhålla sig till stereotyper skapas en mindre trovärdig bild om hans identitet som kvinnlig. Det resulterar i att Milk inte ses som en kvinnlig modell, utan en feminint manlig modell som är iklädd kvinnligt kodade plagg. I linje med vad Butler argumenterade för, genus förutsätts av kön, så ses biologiska faktorer till före användningen av kvinnlighet vilket tolkas som genus. Även om Milk anspelar på att ha byst är inte den övertygelsen stark nog för att ses som kvinna. Anledningen till att hen ses som feminin är då hans roll som manlig brutits genom att använda sig av feminina stereotyper. Det ger en bild av en falsk personlig fasad och övertygelsen om en kvinnlig identitet blir inte tydlig.

Tolkningen av drag-modellerna har utgått från hur de känns igen efter gripbara kategorier efter manlighet och kvinnlighet. Med andra ord identifieras de genom stereotyper som refererar utanför bildens ramar och hur de förhåller sig till publikens förväntningar i strukturerade mönster som är igenkännbara.

7.3 Dragqueens förhållningssätt till heteronormativitet

7.3.1 Gruppidentifikation utifrån stereotyper.

Feminina stereotyper som drag-modellerna Violet Chachki och Pearl använder som rekvisita är hämtade ur en syn på hur kvinnor förväntas att framställa sin identitet på. Det resulterar i att de kategoriseras som kvinnor. För att på ett konkret sätt exemplifiera kan bilderna 1.1, 1.2 och 1.4 från

⁴¹ Butler, (2007), s. 55-56.

”Caged Heat” ses till. I de bilderna syns Chachki tillsammans med två andra modeller, en som uppfattas som kvinnlig och en som manlig. Chachki har i bilden fler likheter med den modell som identifieras tillhöra kategorin kvinna. De är båda klädda i liknande färgskala av lila, rött, beige och orange, bär samma typ av plagg samt är sminkade på ett sätt som påminner om varandra. Att de identifieras som kvinnliga är ett resultat av applicering av könsstereotyper som skapar en gemenskap mellan de två. I kontrast står den tredje modellen som inte är lika synlig. Den här modellen använder sig av andra slags stereotypa koder vilket resulterar i att hen identifieras som manlig. Personen är klädd i svart jacka på bild 1.1 och 1.4 och har rufsigt hår, samt är till synes osminkad. Det ställs i kontrast till de andra modellerna och hen ses som en manlig motpol. De stereotyper som används förhåller sig till hur biologiska kvinnor respektive män förväntas se ut. Den här synen är ett resultat av en diskursiv syn på genusidentifikation som tar form i samtidens västerländska ideal. Ambjörnsson resonerar kring hur stereotyper kan resultera i en kategorisering av personer i två grupper utifrån genus. Genom att personer förhåller sig på ett liknande sätt till stereotyper skapas en gemenskap vilket formar uppfattningen om en grupp. Genus fungerar på samma sätt då personer kategoriseras efter egenskaper som ger relationer vilka är gemensamma för de som inkluderas. Att framställa sig som en motpol till personer med motsatt genus kan grupp-gemenskaper urskiljas och relationer bildas mellan grupperna.⁴² Förhållningssättet genom kontraster mellan de manliga och kvinnliga identiteterna i bilderna från ”Caged Heat” ses som ett exempel på hur den typen av relationer uppstår genom stereotyper.

Att manlighet och kvinnlighet står i kontrast till varandra kan ses som en heterosexuell relation mellan de två grupp-tillhörigheterna. För att skaffa en bättre förståelse om kontrasten mellan de två diskuteras Butlers teori vidare. Enligt Butler bygger den dominerande diskursen gällande genus på heterosexuella förväntningar, vilket benämns som den heterosexuella matrisen. Den heterosexuella matrisen är en konstruerad struktur som grundas i könsstereotypa förväntningar. Konsekvensen av den är att handlingsmöjligheter begränsas genom normativa förväntningar på de två genustillhörigheterna. Kortfattat kan den förklaras som att en man förväntas vara manlig och en kvinna kvinnlig. De två tillhörigheterna har ett dualistiskt förhållningssätt till varandra och utgör motsatser.⁴³ Då diskursiva förväntningar inte talar om en person, utan en struktur, kan inte dragqueens egentligen inkluderas i diskursen då de inte förhåller sig till heterosexuella matrisens strukturella grund, att kvinnlighet enbart är för kvinnor.

42 Ambjörnsson, (2011), s. 66-68.

43 Butler, (2007), s. 68-69.

Drag-modellerna förhåller sig inte till en traditionell syn på genus i relation till kön då de applicerar ett kvinnligt genus på manliga kroppar. Då Chachki och Pearl konstruerar en trovärdig bild av kvinnligt genus blir konsekvensen att de uppfattas som kvinnor vilket resulterar i att de ändå underkastas strukturen. Det här resonemanget är byggt på att konventionen inte är tydlig och publiken är inte medveten om att de är män. Att Chachki och Pearl ses som kvinnliga och inte manliga bygger främst på förkroppsligandet av stereotypa idealbilder om kvinnlighet. Chachki kan även ses underkastas av strukturen i "Caged Heat". Det utgår från att hen utgör motpol till den manliga modellen i och identifieras med den kvinnliga modellen i en gruppstillhörighet. En skillnad kan ses i "Marc Jacobs America" där Milk har en position mellan manlighet och kvinnlighet. Som redan redogjorts för uppfattas inte Milk som kvinna då hen inte framställer en övertygande bild av kvinnlighet. Milks medverkan i bild 3.1 kan användas för att bygga ut resonemanget utifrån gruppidentifikation. Delvis identifieras Milk genom plaggen som bärs. Modellen till höger om Milk i bilden är klädd i liknande underkläder men i en mörkare färg. Den andra modellen identifieras som en kvinna efter samma kriterier som Pearl och Chachki bedömdes under analysens första del. Då klädesplaggen ses som stereotypt feminina kan Milk identifieras tillhöra kategorin kvinnlig. Det som talar mot det är att Milk även har en samhörighet med den andra manliga modellen till vänster. Tolkningen om samhörighet baseras främst på att hår och sminkning liknar varandra. Den andra modellen ses som man då hen bär plagg som främst ses som manliga. Då Milk identifieras som både manlig och kvinnlig i bilden blir genusidentiteten mer flytande mellan de två kategorierna. Det resulterar i att Milk inte underkastas heterosexuella matrisens struktur då hen inte förhåller sig till dess principer om hur genus ska appliceras på respektive kön.

7.3.2 Förhållningssätt till hetero- och homonormativitet.

Det förhållningssätt till stereotypt feminina koder som ses i de tre fotoserierna förhåller sig helt eller delvis till stereotypt kvinnliga ideal genom användningen av feminint kodad rekvisita. Det Butler benämner som den heterosexuella matrisen gällande förväntningar på manlighet och kvinnlighet kan utvecklas ett steg längre genom att ta in begreppet heteronormativitet. Heteronormativitet enligt Ambjörnssons förhållningssätt, som är hämtat från den australiensiska sociologen Raewyn C. Connell, är ett begrepp som står för den kulturella och symbolisk koppling mellan vad som definieras som manliga respektive kvinnliga ideal. Logiken kring heteronormativitet bygger på att motsatser attraheras och på så sätt utgör manlighet och kvinnlighet varandras motpoler. Inom ett heteronormativt synsätt står genus och sexualitet i samband med varandra där heterosexuella relationer idealiseras då de inkluderade anses utgöra motsatser.⁴⁴ Pearl i "Walk in the Wild Side"

44 Ambjörnsson, (2011), s. 45-46.

kan, som tidigare argumenterats för, förhålla sig tydligast till femininitet i framställningen av en identitet. Det som talar mot det är att enligt heteronormativitetens grundläggande struktur appliceras femininitet på en kvinna, inte på en man. En funktion som drag som fenomen har är att de genom sin grundstruktur bryter mot heteronormativitet, en funktion som är hämtad från gaykulturen.

Gaykulturen definieras som tidigare nämnts av samkönade relationer. I två av fotoserierna kan referenser till gaykulturen ses. I ”Caged Heat”, bild 1.4, syns en intim relation mellan två kvinnliga modeller och i ”Marc Jacobs America”, bild 3.1, mellan två manliga. Genom att visa upp de relationerna mellan, vad som uppfattas som, samkönade personer kan referenser till gaykulturen utläsas. Att referera till gaykulturen på det sättet kan ses som en hänvisning till det forum som dragqueens traditionellt ses i. De homosexuella relationerna i bilderna bryter på så sätt mot ett heteronormativt synsätt utifrån Ambjörnssons teori. Det grundas i att homosexuella relationer bryter mot heteronormens strukturer om att relationer bygger på att två motpoler gällande könstillhörighet utgör normen, vilket resulterar i att homosexuella relationer ses som avvikande.⁴⁵ Att visa upp homosexuella relationer på det sättet bryter mot heteronormativitetens grundläggande idé om normativa och idealiserade förhållanden mellan män och kvinnor. Det gör att gaykulturen i sig bryter mot heteronormativitetens grundläggande struktur.

Även om gaykulturen anses bryta mot heteronormativitet genom samkönade relationer innebär inte det att kulturen är fri från normer som tar uttryck i stereotypa gestaltningar. I gaykulturen finns en omdebatterad motsvarighet till heteronormativitet, homonormativitet. Det är en idealisering av homosexuella för hur personer inom gaykulturen anses bör se ut och agera enligt normer.

Utgångspunkten är att den som på ett lyckat sätt efterliknar heterosexuella ideal, inspirerade av heteronormativ manlighet respektive kvinnlighet, får en privilegierad roll i kulturen.

Homonormativiteten diskriminerar och kan ses som både sexistiskt och rasistiskt. Uttrycket ”no fats, no fems, no asians” (inga överviktiga, inga feminina, inga asiater) är ett exempel som ofta används för att beskriva sexuella preferenser.⁴⁶ Genom att drag-modellerna representerar gaykulturen i ett nytt forum så står de även för kulturens ideal. Chachki, Pearl och Milk kan ses underkastade den normativa synen genom att bekräfta idealbilder om ålder, kroppsform och etnicitet. De är unga, smala och har ljus hy i linje med samtida västerländska ideal som präglar både homo- och heteronormativ syn på kroppar.

45 Ambjörnsson, (2011), s. 70.

46 Flores, J., (2016), *This 'No Fats, No Fems' Shirt is Everything That's Wrong With the Gay Community*, Pride. Hämtad från: <http://www.pride.com/firstperson/2016/4/28/no-fats-no-fems-shirt-everything-thats-wrong-gay-community> (2016-04-29).

Det stereotypa förhållningssätt till genus som Pearl använder måste inte ses som heteronormativt. Då Pearl och de andra drag-modellerna bryter mot den heteronormativa synen genom att applicera ett kvinnligt genus genom feminina könsstereotyper på en biologisk mans kropp så bryts den diskursiva sanningen om att kvinnlighet endast är för kvinnor. Heteronormativitet som struktur måste inte accepteras, den kan ifrågasättas för att omstruktureras. Dahl menar att femininitet är ett uttryck som inte ska ses som begränsat av ett heteronormativt synsätt. Femininitet ska istället ses som en förkroppsligande av femininitet där motpolen inte måste vara manlig maskulinitet utan kvinnlig maskulinitet.⁴⁷ En sådan omstrukturering av det traditionella synsättet på ett dualistiskt förhållningssätt mellan kön och genus som Dahl argumenterar för kan öppna upp för nya relationer. Då drag-modellerna i de tre fotoserierna använder sig av genus 'felaktigt' så förhåller de sig inte till heteronormativitetens grundläggande struktur. Genom sättet de förkroppsligar femininitet på kan de, i linje med Dahls argumentation, öppna upp för en ny syn för hur stereotypa beteenden står i relation till genus i ett system av kontraster.

Även om drag som fenomen står utanför strukturen för heteronormativitet så använder de sig av dess principer för att framställa sig själva. Genom att förhålla sig till och använda stereotyper så bekräftar de idealiserade uppfattningar om vad som definierar kvinnlighet. Det gör sig främst påtagligt i "Caged Heat" som skapar en kontrast mellan kvinnligt och manligt. Genom sättet som Chachki använder femininitet för att uppfattas som kvinnlig bekräftar hen vad som definierar kvinnlighet. Sättet att sminka och klä sig talar för vad som uppfattas som kvinnligt. På så sättet förstärks uppfattningen om vad som är heteronormativt, oavsett om konventionen om Chachkis könstillhörighet är tydlig eller inte. Även om drag-modeller som fenomen bryter mot heteronormer så handlar det till stor del om publikens uppfattning om dem. Sättet som både Chachki och Pearl förhåller sig till feminina idealbilder på gör att de bekräftas. Om de ska bryta mot idealiserade uppfattningar måste det förtydligas att de är män som tydligt använder sig av kvinnliga stereotyper. Det är då som det kan ifrågasättas hur deras förhållningssätt till heteronormativa ideal verkligen ser ut. Den heteronormativa bilden som bryts är gällande manlighet. Då män, som Chachki och Pearl är, inte förhåller sig till stereotyp manlighet så uppvisar de en annan sida av vad det innebär att vara man. Genom att förkroppsliga femininitet så bryts den heteronormativa synen på manlighet i relation till det manliga könet vilket vidgar genusbegreppet för män.

Milk i "Marc Jacobs America" får en mer komplex relation till ett heteronormativt synsätt. Genom

⁴⁷ Dahl, (2011), s. 17.

att delvis förhålla sig till heteronormativa stereotyper från både manlighet och kvinnlighet skapas en blandning som både förhåller sig till den normativa synen, samtidigt som den bryter mot den. Genom att ställas mellan placeras Milk i ett gränsland som bryter mot heteronormativa förväntningar om att enbart förhålla sig till ett genus. Det gör att manligt och kvinnligt inte blir synliga motpoler då de förkroppsligas på samma modell och brister i systemet lyfts fram tydligt: det är möjligt att förhålla sig till fler genus än ett. Med andra ord behöver inte systemet ses som binärt.

7.4 Dragqueens påverkan på synen om genus i mode

7.4.1 Camp som estetik.

Sättet som Milk befinner sig i ett gränsland mellan manlighet och kvinnlighet i ”Marc Jacobs America” kan ses som exempel på en av de främsta funktionerna med drag-modeller. Då Milk blandar stereotyper från de båda tillhörigheterna skapas det en förvirring hos publiken i sättet som de strävar mot att kategorisera personen i fråga. Den estetiska stil som Milk representerar kan beskrivas som ”camp”. Att drag använder sig av camp som ett estetiskt uttryck ser Newton som en av de främsta egenskaperna av fenomenet. Camp är inte en sak i sig utan står för relationen mellan olika företeelser. Att konstruera något camp är en fråga om att rekonstruera koder genom kontraster i relationer,⁴⁸ exempelvis mellan manligt och kvinnligt. Newtons resonemang är en förklaring på hur dragqueens som fenomen kan ses som camp. Utgångspunkten för Newton är att de är verksamma i en gaykultur och skapar en relation av kontraster till den mer allmänna kulturen som anses heterosexuell. Kontrasten som skapar relationen ligger i användningen av genus. Då det inte är gaykulturen som ses till här, utan dragqueens verksamma som modeller i modeindustrin, måste synen på hur dragqueens som modeller definieras.

Milks förkroppsligande av estetiska koder är ett exempel på hur något kan ses som camp i modesammanhang. Genom att använda sig av såväl manliga som kvinnliga stereotyper skapas relation mellan de två som förkroppsligas. Även sättet som Chachki visar delar av sin maskropp för publiken i bild 1.6 är ett exempel på camp då den biologiska manligheten står i kontrast till de feminina stereotyperna. För att ge en bättre förståelse till vad camp är används den amerikanska politiska aktivisten Susan Sontags artikel ”Notes on Camp” (1964). Enligt Sontag är camp en form av estetik som tar uttryck genom uppfattningen om relationen mellan två företeelser. Camp får sin betydelse genom interaktion med en publik som uppfattar fenomenet. Begrepp accepterar inte kategorisering efter reproduktiv synlighet. En kvinna uppfattas inte som en kvinna bara för att personen efterliknar på ett trovärdigt sätt. Istället sätts reproduktionen inom citationstecken.

48 Newton, (1979), s. 56, 105-107.

Exempelvis: finns först en kvinna, men imitationen av kvinnan blir en ”kvinna”. Camp belyser på det sättet brister i system som skapar sanningar genom imitation, vilket i sin tur leder till ett förslag om alternativa förhållningssätt till normativa strukturer.⁴⁹

Dragqueens i modesammanhang kan ses som camp, men det kräver att publiken som ser bilderna är medvetna om konventionen. Om publiken som ser fotoserierna är eller blir medvetna om att modellerna är dragqueens omdefinieras situationen och modellerna kan ses på ett annat sätt. Pearl, som framställer en övertygande bild av kvinnligt genus, skulle inte längre uppfattas som kvinna. Hen skulle istället ses som en man som använder sig av kvinnlighet, i linje med hur dragqueens traditionellt uppfattas. Det gör att en relation mellan biologisk manlighet som använder sig av ett kvinnligt genus tydliggörs genom medvetenheten och Pearl ses som en dragqueen. Det omformulerar definitionen av situationen och fotoserien får en stark anknytning till camp vilket lyfter fram genus som en kulturell konstruktion.

Det drag-modellerna gör är att de bryter mot reproduktionen av normer. Istället för att en man imiterar manlighet, vilket leder till stereotyper, så imiterar en man kvinnlighet. Kvinnligheten i fråga uppfattas inte som äkta kvinnlighet utan som falsk i linje med Goffmans teori om personliga fasaders äkthet. Det gör att definitionen av kvinnlighet sätts inom citationsmarkeringar i sin benämning, precis som Sontag menar att camp begreppet gör. Pearl och Chachki ses inte som kvinnor, utan som ”kvinnor”, en imitation som de utövar genom användningen av femininitet. De feminina stereotyperna som används som verktyg för att presentera sig själva refererar på så sätt inte till kvinnlighet för kvinnor, utan kvinnlighet för män. Klänningar, högklackade skor, smink och mycket mer blir ett sätt att belysa kontraster mellan manlighet och kvinnlighet genom estetiskt uttryck.

7.4.2 Drag-modellers yrkesroll.

I de tre fotoserierna utför Chachki, Pearl och Milk ett yrke som modeller. De visar upp och säljer produkter och idéer på ett till synes typiskt sätt för modellyrket i sig. I respektive fotoserie ses drag-modellerna förkroppsliga budskap som avsändarna strävar mot att förmedla till publiken som ser bilderna. Budskapet förstärks genom sättet modellerna förkroppsligar det på. Förkroppsligandet sker främst genom styling som använder könskodade attribut som rekvisita. Förhållningssättet till könskoder som förmedlar ett budskap kan ses som ett av modellyrkets främsta funktioner i modesammanhang.

49 Sontag, S. (1964). ”Notes on ”Camp” ”. *The Partisan Review Fall 1964*. (ss. 515-530). s. 515-530.

Både "Interview Magazine" och "ODDA Magazine" är tidningar som riktar sig mot en publik som är intresserade av kreativt mode. Vad de utläses vilja förmedla med de redaktionella fotoserierna "Caged Heat" respektive "Walk in the Wild Side" är en idé om hur mode kan visas upp. Den här tolkningen av materialet utgår från att de använder drag-modeller, en annan typ av modell än den som vanligtvis ses. Företaget Marc Jacobs har andra syften med de kommersiella bilderna i fotoserien "Marc Jacobs America". Marc Jacobs är ett modeföretag som säljer kläder och bilderna är publicerade i ett marknadsföringssyfte. På så sätt har de ett syfte om att sälja varor genom bilderna. Samtidigt som de gör det så förmedlar de en idé om hur plaggen kan användas. De kvinnliga plaggen måste inte enbart vara för kvinnor då de presenteras på en 'manlig' modell. Att använda den typen av modell kan vara riskabelt för företaget. Om budskapet inte mottas på rätt sätt från konsumenterna, som utgör deras publik, kan det påverka försäljningen. Den konsekvensen kan uppstå om publiken inte delar deras syn på kläder som genusöverskridande.

Både i "Caged Heat" och "Marc Jacobs America" syns fler modeller än de drag-modeller som främst analyseras. Den yrkesroll som modellerna utövar har förväntningar på sig om vad som anses korrekt för yrkesrollen. I "Marc Jacobs America" bild 3.1 ses sammanlagt sex stycken modeller. Utöver de två som redan definierats som manliga så ses de fyra andra som kvinnliga utifrån sättet de är stylade sig av feminint kodade plagg, vilket fungerar som rekvisita i presentationen av dem. Att en kvinnlig modell använder sig av kvinnliga stereotyper på det sättet kan ses utgöra grunden för deras yrkesroll som kvinnlig modell. Det kan förstås i linje med Entwistle och Mears studie som visade på att kvinnliga modeller förväntas förmedla en fasad baserad på stereotyp kvinnlighet och en manlig modell på stereotyp manlighet.⁵⁰ Att leva upp till den förväntan från publiken ses som ett yrkesmässigt korrekt agerande av modellerna. Som Ambjörnsson menar, genom att förhålla sig till stereotyper så skapas genus aktivt. På så sätt är genus något som personer gör genom att framställa sig själva.⁵¹

Resonemanget kring hur modeller gör genus yrkesmässigt kan byggas ut med Goffmans teori om förväntningar från en publik vid yrkesmässiga interaktioner. Vikten av att uppträda yrkesmässigt korrekt ligger i att upprätthålla en fasad som publiken kan känna igen och därmed uppfatta som äkta för yrkesrollen enligt Goffman. När en person utför ett yrke tillskrivs förväntningar om ett specifikt agerande som anses vara typiskt för yrkesrollen som personen i fråga utger sig för att ha. Den fasad

50 Entwistle & Mears, (2012), s. 327-329.

51 Ambjörnsson, (2011), s. 28.

som anses korrekt för yrket upprätthålls genom tekniker som är inlärd.⁵² Utifrån det resonemanget kan det förstås som att ett yrkesmässigt korrekt agerande är framtaget genom repetitiva uppvisningar av yrkesrollen som publiken lär sig att känna igen. Att en kvinnlig modell framställer kvinnlighet gör att de förhåller sig till och utövar en heteronormativ syn på genus, vilket kan ses som ett yrkesmässigt korrekt agerande. Genom att publiken, målgruppen eller konsumenterna som bilderna riktas till, definierar situationen utifrån fasader som är konstruerade genom styling utför modellerna sitt yrke på ett sätt som förväntas av publiken.

Sättet som drag-modellerna gestaltas på är liknande sättet som de andra modellerna presenteras på. Likväl som de andra modellerna är drag-modellerna stylade på ett sätt som förmedlar genus. Skillnaden kan ses i hur genus används i den yrkesmässiga gestaltningen vilket tidigare redogjorts för i analysen. Kontrasten som uppstår ses ha sin förklaring i att dragqueens traditionellt är yrkesverksamma i ett annat forum. Då dragqueens främst är ett påtagligt fenomen i en annan industri än mode har de andra förväntningar på sin yrkesroll. Som tidigare nämnt förkroppsligar dragqueens det genus som inte anses tillhöra deras biologiska kön genom att imitera stereotypa uppfattningar om kvinnlighet. Då drag-modellerna som här ses till blir synliga i ett annat forum tillskrivs nya förväntningar från publiken på ett korrekt agerande. De tre drag-modellerna som analyseras kan ses förhålla sig till den fasad de förväntas ha i sitt traditionella forum. De använder sig av feminina stereotyper för att imitera kvinnlighet, vilket är den yrkesrollen som dragqueens förväntas utöva. Då de visar upp den fasaden i modesammanhang ställs det i konflikt med modellens förväntade agerande och dragqueens roll blir komplex. De tvingas in i en roll där de både ska behålla sin yrkesroll med tillhörande förväntningar som finns på dem som dragqueens, men också ta ställning till modellyrkets struktur för att interaktionen med publiken ska bli lyckad.

Ett förhållningssätt till ett förväntat agerande på mer traditionella modeller kan ses i "Caged Heat" och "Walk in the Wild Side". I de två fotoserierna förhåller sig Chachki och Pearl på ett tydligt sätt till kvinnlighet. Det skapar en övertygande bild om dem som kvinnliga modeller vilket resulterar i att de reproducerar uppfattningen om kvinnliga ideal. Den tolkningen förutsätter att publiken inte är medveten om att de är dragqueens utan bedömer de under samma kriterier som andra kvinnliga modeller. Då Chachki och Pearl använder sig av en idealiserad bild av kvinnlighet reproducerar de den yrkesmässigt korrekta rollen som en kvinnlig modell förväntas ha. Det kan förstås utifrån Jarlbros studie som visar på att avsändare av bildmaterial, kommersiellt som redaktionellt,

52 Goffman, (1998), s. 67-72.

presenterar normaliserade ideal efter hur kroppar förväntas se ut i en tid.⁵³ Genom att visa upp feminina stereotyper refererar modellerna till en idealiserad bild av kvinnor som bidrar till att reproducera normer om vad som definierar kvinnlighet. Det resonemanget förutsätter att kvinnlighet utageras av en kvinna och inte en man. Förväntningar på modeller från publiken är att modeller ska representera det genus de besitter i relation till sin könstillhörighet, inte det motsatta.

I sitt traditionella forum är publiken medveten om hur dragqueens ska uppfattas då situationen tydligt definierats. I modesammanhang blir konventionen inte lika tydlig då de ställs inför en publik som inte har samma definition av situationen. Det möjliggör att drag-modellerna Pearl och Violet Chachki kan tolkas som kvinnor. Om konventionen tydliggörs så ändras publikens tolkning av dem och därigenom även hur de definierar situationen. Då publiken får veta att de är biologiska män som imiterar kvinnlighet omförhandlas definitionen av situationen. Det gör att Chachki och Pearl inte längre ses som kvinnor och bryter därmed mot modellers förväntade beteende. På så sätt förmedlar de inte idealbilder genom de kommersiella och redaktionella fotoserierna som de medverkar i, vilket Jarlbro menar att ett syfte med den typen av bilder är. Drag-modellerna bryter mot de normaliserade ideal som manliga modeller yrkesmässigt förväntas att förmedla. De gör även ett brott mot hur kvinnlighet kan uppvisas. När det tydliggörs för publiken att modellyrket utförs på ett annat sätt än vad publiken traditionellt är vana vid synliggörs det alternativa förhållningssättet till genus genom drag-modellerna. Resultatet av att de bryter mot modellyrkets strukturella grund blir att drag-modellerna ses som en ny typ av modell. En yrkesroll som modell där femininet inte är bundet till ett kön och kan användas på ett alternativt sätt.

Vad som ses hända i det scenariot är att den konstruerade kvinnligheten som används av biologiska män ställer sig i kontrast till varandra i uppfattningen om dragqueens som modeller. Relationen mellan manlighet och kvinnlighet lyfts fram som kontraster vilket uppfattas som camp. Synligheten av drag-modellerna i de tre fotoseriernas sammanhang gör att de belyser hur genus kan appliceras på alternativa sätt. Tolkningen från publiken antas kunna uppfattas på flertal sätt, bland annat som provocerande eller humoristiskt. Butler menar att drag har en parodisk funktion där utövningen driver med genussystemets sanning som bidragit till föreställningen om en naturlig länk mellan kön och genus. Imitationer iscensätts genom tillfälliga framställningar av genustillhörighet som strider mot det kulturellt konstruerade sambandet mellan kön och genus. På det sättet avslöjar drag hur genus uppstår genom imitationer i ett performativt beteende.⁵⁴ Utifrån Butlers syn på drags funktion

53 Jarlbro, (2007), s. 109.

54 Butler, (2007), s. 215-216.

kan drag-modellernas medverkan i fotoserierna bekräftas. De lyfter fram och belyser brister i systemet genom sättet de använder sig av genus på ett sätt som bryter mot normer. Sättet som de använder sig av brottet som rekvisita gör att de visar upp en alternativ kvinnlighet som inte måste appliceras på en kvinna. På så sätt blir det påtagligt hur drag-modellerna tar med sig sin traditionella yrkesroll från gaykulturen och presenterar den i modeindustrin genom fotoserierna. Som modeller, synliga under samma förutsättningar som andra modeller, bryter drag-modellerna mot förväntningar som finns på modellyrket. Det gör att drag-modellerna intar en annan yrkesroll som modeller där de visar på att kvinnlighet kan utövas av män. Med Ambjörnssons resonemang om att genus är något som aktivt görs, kan det även förstås att definitionen av genus kan ändras genom att koder används på ett ”felaktigt” sätt.⁵⁵ Dragqueens som modeller kan förstås omstrukturera yrkesrollen som modell genom att använda genus som redskap. I linje med drags funktion enligt Butler får drag-modeller en funktion i de sammanhangen de syns genom att belysa brister i systemet och att genus är en konstruktion. På så sätt blir det en ny form av, och genusbrytande, modell.

Genom att bryta mot den normaliserade uppdelningen kan synen ändras och behöver inte längre vara dualistisk. Om det dualistiska förhållningssättet bryts skulle nya definitioner ta form menar Butler. Möjligheten finns i att det är diskurser som utgör den normativa uppfattningen och diskurser är inte statiska. Det innebär att de kan omstruktureras och genom det få en ny definition. Det Butler menar är att diskurser kan brytas om genus som inte faller in i den normativa strukturen synliggörs. Genom att genus visas upp på sätt som anses logiskt omöjligt enligt den heterosexuella matrisen kan strukturens begriplighet ifrågasättas.⁵⁶ Den förändringen kan inte ske oproblematiskt enligt Butler som bygger vidare resonemanget i *Bodies That Matter. On the Discursive limits of "sex"* (1993). Det blir till en fråga om ett ställningstagande för hur det ska ses. Butler menar att då drag visar upp heteronormativa synsätt på ett parodiskt sätt så skulle det kunna argumentera för att den struktur som präglas av den heterosexuella matrisen har för starkt inflytande. Det leder till att även de som står utanför normen underkastas dess strukturella mönster.⁵⁷ Det får konsekvensen att även om drag-modeller ses bryta en traditionell syn på genus så bekräftar de den på grund av förhållningssättet till de diskursiva sanningsregimer som de förmedlar i fotoserierna.

55 Ambjörnsson, (2011), s. 28.

56 Butler, (2007), s. 215-216, 68-69.

57 Butler, J. (1993). *Bodies That Matter. On the Discursive Limits of "sex"*. New York & London: Routledge. s. 231.

8. Diskussion och slutsats

8.1 Hur kan dragqueens genus förstås utifrån gestaltande av femininitet i fotoserierna "Caged Heat", "Walk in the Wild Side" och "Marc Jacobs America"?

Violet Chachki, Pearl och Milk är dragqueens som agerar modeller i fotoserierna "Caged Heat", "Walk in the Wild Side" och "Marc Jacobs America". På bilderna presenterar de en identitet konstruerad av femininitet på ett flertal sätt. Sättet som de gör det på hänvisar till kvinnlighet. Kvinnligheten de använder sig av ses främst ur två perspektiv: antydning på biologisk könstillhörighet och applicerande av stereotypa attribut. I alla tre fotoserier ses kvinnliga attribut som rekvisita för att framställa uppfattningar om identiteter. Kläderna, sminkningarna, frisyren och konstruktionen av en byst kan alla ses hänvisa till ett kvinnligt genus. Bruket av rekvisitan används för att imitera ett kvinnligt genus. På så sätt utgör femininet i form av rekvisita ekvivalenskedjor som hänvisar till kvinnlig uppfattning om genus som en mästersignifikant. Den diskurs som bilderna är uppbyggda kring är uppfattningen om en identitet som förmedlar genustillhörighet. Genom förkroppsligande av genus via kvinnliga attribut så tolkas drag-modellerna efter diskursiva mönster. Ett trovärdigt användande av rekvisitan gör att publikens tolkningsmöjligheter koncentreras. Det resulterar i att genus tillskrivs modellerna i relation till den identitet som de uppfattas representera. Tolkningen från publikens sida utgår från den givna relationen mellan kön och genus vilket gör att två av drag-modellerna, Pearl och Violet Chachki, övertygar publiken genom trovärdiga gestaltningar av genus och ses som kvinnliga modeller. Den diskursiva sanningen som bilderna i fotoserierna "Caged Heat" och "Walk in the Wild Side" utläses förmedla är ett förväntat agerande där genus refererar till en könstillhörighet. Det är genom den sanningsbild som bilderna kan tolkas i utgår från som igenkännbara mönster som blir begripliga för publiken. Milks förhållningssätt till genuskoder ser annorlunda ut i "Marc Jacobs America". Genom att blanda kvinnligt och manligt kodad rekvisita kan inte publiken tolka hen utifrån logiskt möjliga tolkningsalternativ. Det resulterar i att Milk placeras i ett gränsland mellan de två genusen. Genom att koder som refererar till genus appliceras på ett, enligt en dominerande diskursiv syn, felaktigt sätt skapas förvirring kring hur modellens genus ska uppfattas i bilderna. Sanningen blir att ett otydligt förhållningssätt till genus gör att könstillhörighet inte kan utläsas. För att representationen för publiken ska bli gripbar måste framställningen vara övertygande för publiken. Det de tre drag-modellerna visar på genom sina respektive medverkan som modeller är att genus inte är bundet till ett kön.

Att det är möjligt för en man att applicera genus fritt visar på att genus kan vara en kulturell konstruktion som inte är bundet till en könsdefinition. Genus kan, på ett radikalt sätt i linje med

Butlers teori, antas vara oberoende av kön då det bygger på sociala uppfattningar om hur kön ska kategoriseras.⁵⁸ Drag-modellerna Violet Chachki i ”Caged Heat” och Pearl i ”Walk in the Wild Side” visar på att de kan applicera ett kvinnligt genus på sina biologiska maskroppar och uppfattas som kvinnor. Det anses vara ett ”felaktigt” förhållningssätt till genus som har anses ha en anknytning till kön, men genom att de använder genus på det sättet störs den traditionella synen om konventionen om deras könstillhörighet tydliggörs. Om konventionen förblir dold går budskapet förlorat. Konsekvensen blir då att de reproducerar den dominerande synen på genus i relation till kön då de uppfattas som kvinnor genom sin kvinnlighet. Den konsekvensen grundas i att tolkningsmöjligheterna för publiken är begränsade på grund av diskursens dominans.

Milk blir på så sätt ett mer slående exempel på hur genus kan appliceras utanför traditionella mönster. Genom att inte framställa en övertygande bild om varken kvinnlighet eller manlighet utan blanda de två förvirras publiken och brister i genussystemets struktur synliggörs. Att synliggöra strukturen ses vara det budskap som Marc Jacobs strävar mot att förmedla genom Milks medverkan i kampanjen. Genom att förvirra publikens tolkning kan en diskussion om hur genus och kön inte förutsätter varandra uppstå. Även om drag som fenomen bygger på att imitera den motsatta könstillhörigheten måste syftet inte vara att bli uppfattad som om personen i fråga tillhör den könskategorin. Resonemanget grundas i att drag-modellerna är dragqueens och anser sig vara män som yrkesmässigt använder sig av femininitet för att framställa en form av kvinnlig illusion.

8.2 Hur kan dragqueens förhållningssätt till femininitet ses utifrån en heteronormativ syn på genus genom fotoserierna?

Publiken som ser bilderna i fotoserierna läser av dem på olika sätt. Delvis ses könskoder till i strävan mot att kategorisera modellernas könstillhörighet utifrån vilket genus som framställs. För att på ett gripbart sätt kunna göra den bedömningen ses gruppstillhörigheter till. Utifrån idealiserade bilder om vad som uppfattas som manligt respektive kvinnligt skapas uppfattningen om en grupp. Exempel kan hämtas från ”Caged Heat” (bild 1.1, 1.2, 1.4) där två modeller, varav ena är drag-modellen Violet Chachki, gestaltas på ett liknande sätt. Likheten upprätthålls med samma användning av stereotyp kvinnliga kläder och sminkningar. Att en grupp förhåller sig lika till könsstereotyper gör att de inkluderas i en kategori gällande genus, antingen som manlig eller kvinnlig. Könsstereotyper utgör på så sätt ekvivalenskedjor som hänvisar till ett genus som en mästersignifikant. Relationer mellan de två utgör motpoler som uppstår genom kontraster. För att se till ”Caged Heat” igen. De två kvinnliga modellerna framställs på ett annat sätt än den manliga så en kontrast mellan dem uppstår. Den kontrasten mellan de två kategorierna bekräftar ett binärt synsätt

⁵⁸ Butler, (2007), s. 56.

på genus där manligt och kvinnligt differentierar sig mot varandra. Det grundas i att män och kvinnor förväntas framställa sig som varandras motpoler och genom det indikera på en heterosexuell relation. De kvinnliga modellerna i relation till den manliga utgör en till synes heterosexuell relation till varandra då de framställs på olika sätt. Det som framställs som en sanningsregim i fotoserien "Caged Heat" är heterosexuell åtrå genom kontraster som bekräftar skillnader i genus.

Att modellerna kategoriseras efter vad som anses idealiserat manligt och kvinnligt ses som heteronormativt. Det är då de förhåller sig till stereotyper som anses vara heterosexuellt normaliserade, att en man ska vara manlig och en kvinna kvinnlig. I sin tur bekräftar det en heteronormativ syn på hur ideal bygger upp relationer som inkluderar och exkluderar personer till en definition. Genom att förhålla sig tydligt till normaliserade ideal så bekräftas den samtida uppfattningen om hur en man respektive kvinna bör se ut för att kategoriseras enligt den heteronormativa strukturen. Könstereotyper i form av de kläder som Pearl i "Walk in the Wild Side" bär, sättet hen är sminkad på och hur hens hår ser ut är ett sätt som visar på en idealiserad bild av kvinnlighet. Då idealen ses som kvinnliga blir de exempel på hur en modell kan upprätthålla en idealiserad bild av könstereotyper. Genom att Pearl som drag-modell identifieras som kvinna och förhåller sig till könstereotypa ideal om kvinnlighet upprätthålls en sanningsbild om hur det anses att kvinnor ska se ut.

En skillnad kan ses i Milks förhållningssätt till genus i "Marc Jacobs America". Då Milks identitet inte förhåller sig till en form av genus så blandas heteronormativa idealbilder. Det gör tolkningen av hen svårare utifrån kategorierna i en eller en annan grupp. Genom att blanda könskoder i sin presentation av sig själv kan hen ställas utanför den diskursiva sanningsbilden som vanligtvis upprätthålls, att en man förväntas ageras manligt. Istället begås brott mot den diskursiva sanningsbilden genom att en man delvis förhåller sig till kvinnliga stereotyper. Milks medverkan i bildserien gör att den kan uppfattas i linje med det Butler hävdar, att det är möjligt att bryta mot den dominerande diskursens sanning om ett binärt genussystem.⁵⁹ I bild 3.1 ur "Marc Jacobs America" visar Milk en intim kontakt med en till synes samkönad modell. Då den samkönade relationen visas upp i bilden så gör att den refererar till homosexualitet. Homosexuella relationer bryter mot en heteronormativ syn då män och kvinnor inte utgör ett par, vilket kan ses som den normaliserade idén som upprätthålls. Att bryta mot genuskoder och samtidigt indikera på homosexualitet bekräftar synen om att det främst är gaykulturen som använder sig av könskoder på ett "felaktigt" sätt.

⁵⁹ Butler, (2007), s. 69.

Konsekvensen av det kan bli att homosexuella män uppfattas som feminina genom att det synliggörs i samma forum.

Drag-modeller ses både bryta mot heteronormativiteten samtidigt som de förhåller sig till den. Brottet är genom sättet de använder genus felaktigt enligt normen. På det sättet fungerar femininitet som ett redskap för att imitera kvinnlighet. Genom bruket av femininitet som rekvisita så förhåller de sig till idé om vad som definierar kvinnliga ideal. Något som bekräftar en heteronormativ syn. Då drag-modellen Violet Chachki förhåller sig tydligare och mer överdrivet till stereotyper än den andra kvinnliga modellen i "Caged Heat" kan hen potentiellt ses som mer feminin. Sminket är skarpare applicerat, håret är större och hen visar upp mer feminint kodade plagg. Chachki använder på så sätt femininitet i större utsträckning vilket potentiellt kan resultera i att hen uppfattas som mer kvinnlig. Frågan som då kan ställas är om det ens är logiskt möjligt att en man kan använda sig av heteronormativ kvinnlighet då den är utformad för kvinnor? En möjlighet kan ses i linje med Butlers teori om genus som en diskursiv konstruktion.⁶⁰ Då diskurser är skapta socialt kan deras innebörd även ändras och det blir möjligt att tolka en man som kvinnlig om diskursen inkluderade det alternativet.

Då heteronormativa strukturer är diskurser så innebär det att de är konstruktioner som styr uppfattningar. Att förhålla sig till dem är att acceptera dess sanningar som en verklighet. De Beauvoir påstod att en kvinna blir kvinnlig, ett påstående som är underkastat en heteronormativ syn då det innebär att ett kvinnligt genus enbart appliceras på kvinnor. Att förhålla sig till den synen är att acceptera den socialt konstruerade strukturen. Om den synen inte förhålls till, och i linje med vad Butler argumenterar för, att genus rent logiskt kan appliceras fritt då det upprätthålls genom sociala uppfattningar,⁶¹ bör kvinnlighet vara fri för applicering på en mans kropp. Det som talar mot är de diskursiva uppfattningarna som styr den sociala uppfattningen vid interaktionen. Då den heteronormativa synen kan ses som dominerande, framförallt för modeller, är det inte säkert Chachki tolkas som kvinnlig då hen är biologisk man. Uppfattningen styrs dock av uppfattningen om Chachki som modell, om publiken uppfattar hen som man eller kvinna beroende på publikens förkunskaper. Om hen ses som kvinna bryts den heteronormativa synen på hur kvinnlighet kan användas då en trovärdig bild av kvinnlighet kan användas av en man, men det resulterar i att konventionen går förlorad och hen ses ändå upprätthålla kvinnliga ideal. För att Chachki, men även giltigt för Pearl, övertygar publiken om att de är kvinnor genom användningen av femininitet. När

60 Butler, (2007), s. 57.

61 Butler, (2007), s. 55-56.

publiken har skapat sig en uppfattning om dem som kvinnor kan synen brytas genom att informera publiken om att de är dragqueens, de vill säga biologiska män, för att det ska göras tydligt hur en trovärdig bild av kvinnligt genus kan appliceras på en man. Först i det scenariot blir det tydligt hur genus är en konstruktion som är fri för applicering.

Exemplet ovan visar tydligt hur drag-modellerna Pearl och Violet Chachki kan både ses förhålla sig till heteronormativa ideal samtidigt som de bryter mot dem. Då heteronormativa strukturens förhållningssätt till manligt och kvinnligt genus förutsätter en könstillhörighet som refereras till så kan drag-modellernas användning av genus ”felaktigt” ses som ett brott mot strukturen rakt igenom. Även om både Pearl och Chachki använder sig av könsstereotyper som anses referera till ett kvinnligt genus så refererar de, som dragqueens, till ett biologiskt manligt kön. Det gör att strukturen bryts då femininitet används för att framställa en kvinnlighet som hänvisar till biologisk manlighet. I sitt traditionella forum är det förhållningssättet tydligt för dragqueens. Publiken är medveten om att de är män som utövar kvinnlighet med feminin rekvisita. Skillnaden blir i modeindustrin där publiken kan sakna förkunskapen om att de är dragqueens vilket inte tydliggör den konventionen.

Milks medverkan i ”Marc Jacobs America” kan ses som ett exempel på hur konventionen förtydligats. Genom att Milk både inkluderas och exkluderas från två kategorier av den heteronormativa strukturen kan hen inte underkastas någon. Det gör att publiken inte kan kategorisera hen som man eller kvinna utifrån genus. Milks medverkan kan på så sätt ses som ett konkret exempel på hur modeller kan ”ogöra” genus i modebilder genom att bryta mot mönster för tolkningsalternativ.

Att förhålla sig till femininitet måste inte heller ses utifrån ett heteronormativt synsätt. I linje med Dahls resonemang ses det som ett sätt att acceptera dess struktur. Om strukturen inte accepteras måste inte heller manligt och kvinnligt ses som motpoler. Att förkroppsliga både manlighet och femininitet genom en manskropp, som Milk gör, kan ses som motpolen till att göra samma sak men genom en kvinnlig kropp. Chachkis och Pearls bruk av feminint kodad rekvisita som gör dem kvinnliga genom sina manskroppar gör att de utgör en motpol till kvinnor som använder manlig rekvisita, så kallade dragkings. Det kan ses som ytterligare ett sätt som dragqueens bryter mot den heteronormativa strukturen. Sättet de gör det på som modeller gör att de visar upp hur genus kan användas på alternativa sätt, där den dominerande diskursen om genus i relation till kön inte accepteras.

8.3 Vilken yrkesmässig roll ges dragqueens som modeller i bilderna och vilken funktion får de för sammanhangen de medverkar i?

Dragqueens är en yrkesroll som traditionellt sett inte är aktörer i modeindustrin. Att dragqueens givits en roll som modeller är inte en slump utan deras medverkan har ett syfte. Delvis kan det syftet grundas i att de förhåller sig annorlunda till genus vilket resulterar i att de bryter mot traditionella yrkesmässiga förväntningar på modeller. Att de synliggörs som en alternativ typ av modell i industrin kan deras yrkesutövning som modeller i sin tur påverka tankesättet om hur ett dualistiskt förhållningssätt till genus används i modellyrket.

Att dragqueens ses som en annan typ av modell grundas i att de tar med sig den förväntan de har på sig om ett yrkesmässigt korrekt agerande från gaykulturen där de främst agerar underhållande artister som imiterar kvinnor. I modeindustrin finns andra förväntningar på hur modeller ska agera, att män ska visa manlighet och kvinnlighet uppvisas av kvinnor. När drag-modellerna syns i samma forum möter de inte förväntningarna utan står fast vid sin grundfunktion om att använda kvinnlighet som redskap för att presentera sig själva. Även om de förhåller sig till kvinnlighet på ett sätt som övertygar publiken om att tolka dem som kvinnliga modeller så innebär inte det att de utövar det traditionella modellyrket. Då drag-modellerna inte förhåller sig till förväntningarna så intar de en ny roll som skapar en ny typ av modell på marknaden.

För att drag-modellerna ska ses ha den kombinerade yrkesrollen krävs det, som återkommer i analysen, att konventionen blir tydlig. Om de ses som män som använder sig av kvinnlighet och inte som kvinnliga modeller kan drag få en identitetspolitisk position i de sammanhang som de ses i. Konventionen är tydlig i "Marc Jacobs America" där Milk kombinerar genuskoder i presentationen av sin identitet. Det dolda i "Caged Heat" och "Walk in the Wild Side" måste förtydligas för att Chachki eller Pearl inte ska ses som kvinnliga modeller vilket döljer konventionen. Om den förblir dold resulterar det i att drag-modellerna uppfattas som kvinnor och underkastas kvinnliga modellers yrkesmässiga förväntningar. Den rollen innebär att modeller ska reproducera idealbilder om femininitet som är kopplade till genus som är givet av könstillhörighet. Ekvivalenskedjor som bidrar till uppfattningen om yrkesrollen som mästersignifikant är det normativa förhållningssättet till idealiserade könskoder som bidrar till en uppfattning om genustillhörighet. De ideal som framställs blir till en sanningsregim som bidrar till och upprätthåller synen på hur manliga och kvinnliga modellers förhållningssätt till genus förväntas se ut. Om drag-modeller istället ses som män som använder sig av kvinnlighet som verktyg blir bildens budskap annorlunda. Uppfattningar om ideal fungerar fortfarande som ekvivalenskedjor men då det är

tydligt att de används på ett normbrytande sätt refererar de till en dragqueen som utgör mästernsignifikanten. Sanningsregimen som upprätthålls blir då bristerna i genusystemet som lyfts fram.

Drag-modellers möjlighet till att ändra synen på genus inom modellyrket ligger i begreppet camp. Sättet som drag-modellerna imiterar kvinnliga ideal skapar de ett nytt värde av begreppet femininitet. Det synliggörs i yrket som modeller då femininitet används av män. Som begreppet camp hävdar, en repetitiv handling är inte detsamma som det föregående. Femininitet blir ”femininitet” när det imiteras. Drag-modellerna utövar camp i de fotoserierna som de medverkar i. Genom att använda ”femininitet” så synliggörs kontrasten mellan manlighet och kvinnlighet på andra sätt än vad som förväntas inom modellyrket. Det gör att begreppen sätts i relation till varandra vilket tar ett estetiskt uttryck i förkroppsligandet. I sin tur leder det till att ett kvinnligt förhållningssätt till genus utifrån femininitet i yrkesutövningen kan ifrågasättas. Vidare öppnar det upp för en diskussion för hur femininitet respektive maskulinitet står i relation till kön samt för hur könsstereotyper kan appliceras. Synligheten av camp gör att den ansedda sanningen som upprätthålls genom heteronormen där kön och genus förutsätter varandra kan ifrågasättas. I sin tur kan det leda till att genus släpps fri för applicering oberoende av könstillhörighet.

Då Chachki, Pearl och Milk tydliggör hur genus är en konstruktion på ett camp sätt så sätter drag-modellerna sig mot den heteronormativa strukturen. Genom att Chachki och Pearl ses som kvinnor, även om de är biologiska män, får drag-modellerna en inverkan på nya möjligheter i hur genus kan användas. Den övertygande kvinnligheten ses som ett sätt att tydliggöra hur män kan anamma kvinnlighet, kvinnlighet är inte exkluderande för kvinnor. Även om stereotyperna de använder sig av ses normativt feminina så bekräftar de inte kvinnliga ideal för kvinnor då de är män. Istället öppnar de upp för nya definitioner om hur män kan använda sig av genus på andra sätt än de normativt förväntade. Milk är ett tydligare exempel på hur genus inte måste vara antingen manligt eller kvinnligt. Genom att kombinera de två visas det hur ett binärt genusystem inte är giltigt. Då könskoder kombineras på alternativa sätt hämtade från båda tillhörigheterna gör Milk det som Butler menar, öppnar upp för en diskussion angående omstruktureringar i synen. Det strider mot ett förväntat agerande som modeller har och lyfts fram att genus inte måste ses som antingen eller, det kan även vara en kombination.

Synen på manligt och kvinnligt som motpoler grundas som tidigare nämnts i en diskursiv struktur. Då diskurser upprätthålls genom repetitiva uppvisningar som institutionaliseras bidrar modellens

gestaltande av identitet till upprätthållande av diskursens mönster. Med det sagt så ska det lyftas fram att diskurser är socialt konstruerade och på grund av det så kan de omstruktureras. Potentiellt sätt kan modeller, genom sättet de framställs på, bryta de reproduktiva mönstren som upprätthåller diskursen och ändra synen på genus. Även om de förhåller sig till feminina stereotyper så är det av större vikt att de bryter mot deras grundprincip, att de ska förkroppsligas av kvinnor. Då konventionen tydliggörs får drag-modellerna Violet Chachki, Pearl och Milk en identitetspolitisk position i sammanhangen de syns i. Det är främst där som drag-modellernas omstörtande funktion kan utläsas i bilderna. Genom att belysa brister i systemet tvingar de publiken till att omdefiniera situationen. Då publiken skapar nya tolkningsmöjligheter omstruktureras diskursen som utgör systemet.

Resonemanget kring att drag-modellerna kan påverka synen på genus grundas i vad Butler menar är drags främsta funktion: att belysa brister i genussystemet.⁶² Drag-modellerna kan ses som praktexempel på hur stereotyper används felaktigt. Då de uppfattas av publiken som dragqueens som utövar en yrkesmässig roll som modeller så visar de på ett alternativt förhållningssätt till genus i relation till kön. Det antagandet är taget utifrån Butlers resonemang om drags möjlighet till att påverka. Genom att belysa brister i systemet har drag som fenomen en möjlighet att påverka den traditionella uppdelningen av kön. Att drag-modellerna förhåller sig till genus på ett alternativt sätt lyfter de fram, på ett parodiskt sätt, hur genussystemet är fullt av brister. Det är som den amerikanska dragqueenen RuPaul svarade i en intervju på frågan angående hur drag förhåller sig till genus: ”Oh it's poking fun at gender. It's mocking gender is what it's doing...”,⁶³ något som synliggörs i fotoserierna ”Caged Heat”, ”Walk in the Wild Side” och ”Marc Jacobs America” genom att varken Chachki, Pearl eller Milk förhåller sig till genus på ett normativt sätt.

8.4 Slutsats

Syftet med uppsatsen har varit att belysa hur dragqueens gestaltar genus i modefotografier. Analysen har genomförts utifrån tre fotoserier, ”Caged Heat” där Violet Chachki medverkar, ”Walk in the Wild Side” med Pearl och ”Marc Jacobs America” där Milk är en av modellerna. De tre drag-modellerna ses använda stereotyp femininitet i form av olika rekvisita för att gestalta ett kvinnligt genus. Förhållningssättet till det ser olika ut beroende på vilken bildserie som ses till. Både Chachki och Pearl förhåller sig tydligt till femininitet vilket skapar en trovärdig bild av kvinnlighet. Konsekvensen kan då bli att de uppfattas som kvinnor av publiken på grund av uppfattningen om att

62 Butler, (2007), s. 215.

63 Jung, E. Alex. (2016). *Real Talk With RuPaul*. Vulture. Hämtad från: <http://www.vulture.com/2016/03/rupaul-drag-race-interview.html?mid=twitter-share-vulture#> (2016-03-23).

kön förutsätter genus. Milks roll blir mer påtagligt omstörtande. Genom att blanda uppfattningar om kvinnligt och manligt genus i samma bild förvirras publiken i sin tolkning av hen. Resultatet är framtaget med en medvetenhet om att det kan tolkas annorlunda beroende på hur konventionen ses samt vilka subjektiva antaganden som tas.

Hur publiken läser av drag-modellernas genus beror på tolkningsmöjligheter som är utformade efter diskursiva sanningsbilder. En heteronormativ syn där kvinnligt genus är sammanlänkat med ett kvinnligt kön är den dominerande synen. Drag-modellerna i alla tre fallen ses bryta mot det genom att förkroppsliga kvinnlighet genom manskroppar. Då både Chachki och Pearl visar upp en övertygande bild av ett kvinnligt genus visar de på hur genus är kulturellt konstruerat och inte är givet till en könstillhörighet. Då synligheten av drag-modeller, där konventionen om deras yrkesutövning blir tydlig, kan den dominerande diskursens struktur synliggöras. Drag-modellerna visar på ett tydligt sätt hur genus är socialt och kan appliceras utanför strukturella mönster. Genom uppvisandet av det får drag-modeller en identitetspolitisk position i de sammanhang som de medverkar i. Syftet med deras medverkan i respektive fotoserie kan på så sätt ses som att belysa brister i uppfattningen om ett binärt genussystem.

Källförteckning

Tryckta källor:

- Ambjörnsson, F. (2011). *Rosa – den farliga färgen*. Stockholm: Ordfront förlag.
- Beauvoir, S.D. (1995). *Det andra könet*. (Ny pocketutg.) Stockholm: Norstedt/PAN.
- Butler, J. (1993). *Bodies That Matter. On the Discursive Limits of "sex"*. New York & London: Routledge.
- Butler, J. (2007). *Genustrubbel. Feminism och identitets subversion*. Göteborg: Daidalos AB.
- Cole, S. (2013). "Queerly Visible: Gay Men, Gay Dress, and Style 1960-2012. I V. Steele (red.): *A Queer History of Fashion: From the Closet to the Catwalk*. (ss. 134-165). New Haven & London: Yale University Press.
- Dahl, U. (2011). "Ytspänningar. Feminismer, feminiteter, femmefigurationer". *Tidskrift för genusvetenskap*, nr. 1. (ss. 5-27).
- Foucault, M. (2008). *Diskursernas kamp*. Stockholm: Brutus Östlings bokförlag Symposion.
- Goffman, E. (1998). *Jaget och maskerna. En studie i vardagslivets dramatik*. (4. uppl.). Stockholm: Bokförlaget Prisma.
- Jarlbro, G. (2006). *Medier, genus och makt*. Lund: Studentlitteratur AB.
- Newton, E. (1979). *Mother Camp: Female Impersonation in America*. (Phoenix ed.) Chicago: The University of Chicago Press.
- Sontag, S. (1964). "Notes on "Camp" ". *The Partisan Review Fall 1964*. (ss. 515-530).
- Steele, V. (2013). "A Queer History of Fashion: From the Closet to the Catwalk". I V. Steele (red.): *A Queer History of Fashion: From the Closet to the Catwalk*. (ss. 6-75). New Haven & London: Yale University Press.
- Winther Jørgensen, M. & Phillips, L. (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur AB.

Otryckta källor:

- Mattila, Daniel. (Personlig kommunikation, 2016-04-20).

Digitala källor:

- Caceda, E. (2015). *Inside Drag King culture with Sexy Galaxy*. Hijacked. Hämtad från: <http://hijacked.com.au/inside-drag-king-culture-with-sexy-galaxy> (2016-05-20).
- Entwistle, J. & Mears, A. (2012). "Gender on Display: Performativity in Fashion

- Modeling”. *Cultural Sociology*, vol. 7, nr. 3. (ss. 320-335). doi: 10.1177/749975512457139.
- Flores, J. (2016). *This 'No Fats, No Fems' Shirt is Everything That's Wrong With the Gay Community, Pride*. Hämtad från: <http://www.pride.com/firstperson/2016/4/28/no-fats-no-fems-shirt-everything-thats-wrong-gay-community> (2016-04-29).
 - Greaf, Caitlin. (2015). ”Drag and Gender Identity”. *Journal of Gender Studies*, doi: 10.1080/09589236.2015.1087308.
 - Interview magazine. (2016). Hämtad från: <http://www.interviewmagazine.com> (2016-04-24).
 - Jacobs, M. (2016). *Spring 2016 Advertising Campaign*. Hämtad från: https://www.marcjacobs.com/adcampaigns/CAMPAIGN_SS16_SET.html?fdid=adcampaigns (2016-05-10).
 - Jung, E. A. (2016). *Real Talk With RuPaul*. Vulture. Hämtad från: <http://www.vulture.com/2016/03/rupaul-drag-race-interview.html?mid=twitter-share-vulture#> (2016-03-23).
 - Marc Jacobs. (2016). *Marc Jacobs International*. Hämtad från: <http://www.marcjacobs.com/aboutmarc/louis-vuitton-1997.html?fdid> (2016-04-25).
 - Nationalencyklopedin. (2016). *Kvinna*. Hämtad från: <Http://www.ne.se/uppslagsverk/ordbok/svensk/kvinna> (2016-04-13).
 - Odda Magazine. (2016). *What is Odda?*. Hämtad från: <http://oddamagazine.com/#what-is-odda> (2016-04-25).
 - Tewksbury, R. (1993). ”Men Performing as Women: Explorations in the World of Female Impersonators”, *Sociological Spectrum*, nr. 13, (ss. 465-486). doi: 10.1080/02732173.1993.9982045.
 - Wellman, L. (2004). *A faux queen lets down her 'blond' hair*. SFGate. Hämtad från: <http://www.sfgate.com/entertainment/article/A-faux-queen-lets-down-her-blond-hair-2754116.php> (2016-05-20).

Bildförteckning

1. Klein, Steven, "Caged Heat", 2016, fotografier, *Interwiev Magazine no 3/2016*.

Bildkälla: <http://fashioncow.com/2016/03/anna-cleveland-caged-heat-steven-klein-interview-magazine-march-2016/> (Hämtad: 2016-05-16).

Bild 1.1

Bild 1.2

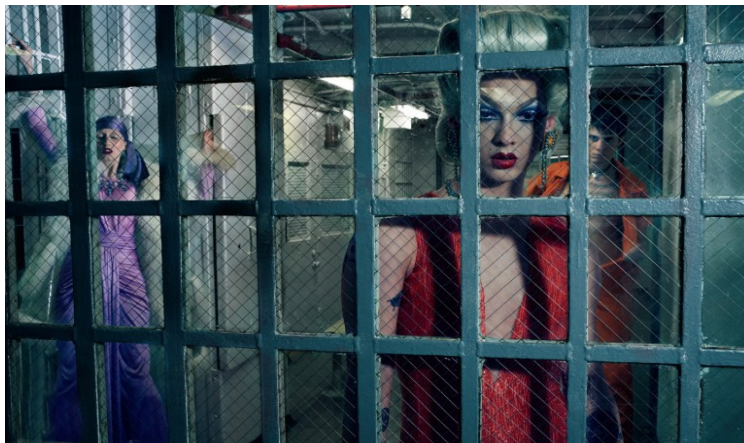

Bild 1.3

Bild 1.4

Bild 1.5

Bild 1.6

Bild 1.7

Bild 1.8

2. Kinya, "Walk in the Wild Side", 2016, fotografier, *ODDA Magazine March 2016*.

Bildkälla: <https://models.com/work/odda-magazine-walk-in-the-wild-side-pearl-> (Hämtad: 2016-05-16)

Bild 2.1

Bild 2.2

Bild 2.3

Bild 2.4

Bild 2.5

Bild 2.6

Bild 2.7

Bild 2.8

**3. Sims, David, 2016, "Marc Jacobs Spring/Summer 2016 Advertising Campaign",
fotografier.**

Bildkällor: <http://observer.com/2016/02/marc-jacobs-casts-his-family-in-this-spring-2016-ad-campaign/>, <http://www.fashiongonerogue.com/marc-jacobs-spring-2016-campaign/> (Hämtad: 2016-05-16)

Bild 3.1

Bild 3.2

MARC JACOBS

4. Vanderperre, Willy, "Pearl, Venus as a Boy, 2015, *Dazed Magazine Autumn/Winter Edition 2015*.

Bildkällor: <http://www.dazeddigital.com/artsandculture/article/26245/1/autumn-winter-2015>,
<http://www.dazeddigital.com/artsandculture/article/26316/1/pearl-venus-as-a-boy> (hämtad: 2016-05-19)

Bild 4.1

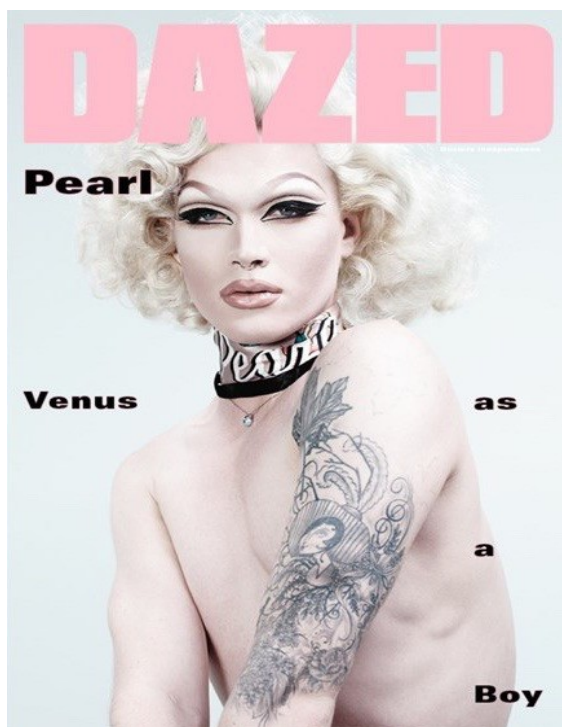

Bild 4.2

